

ЩО БУДЕ З ЛІКАРНЕЮ?

- Містом ширяться чутки, що Козятинську центральну районну лікарню мають перетворити на амбулаторію
- Козятинчани занепокоєні, адже в такому випадку на стаціонарне лікування доведеться їхати до інших міст
- Чи так це і що загалом відбувається у ЦРЛ — дізнавалися наші журналісти

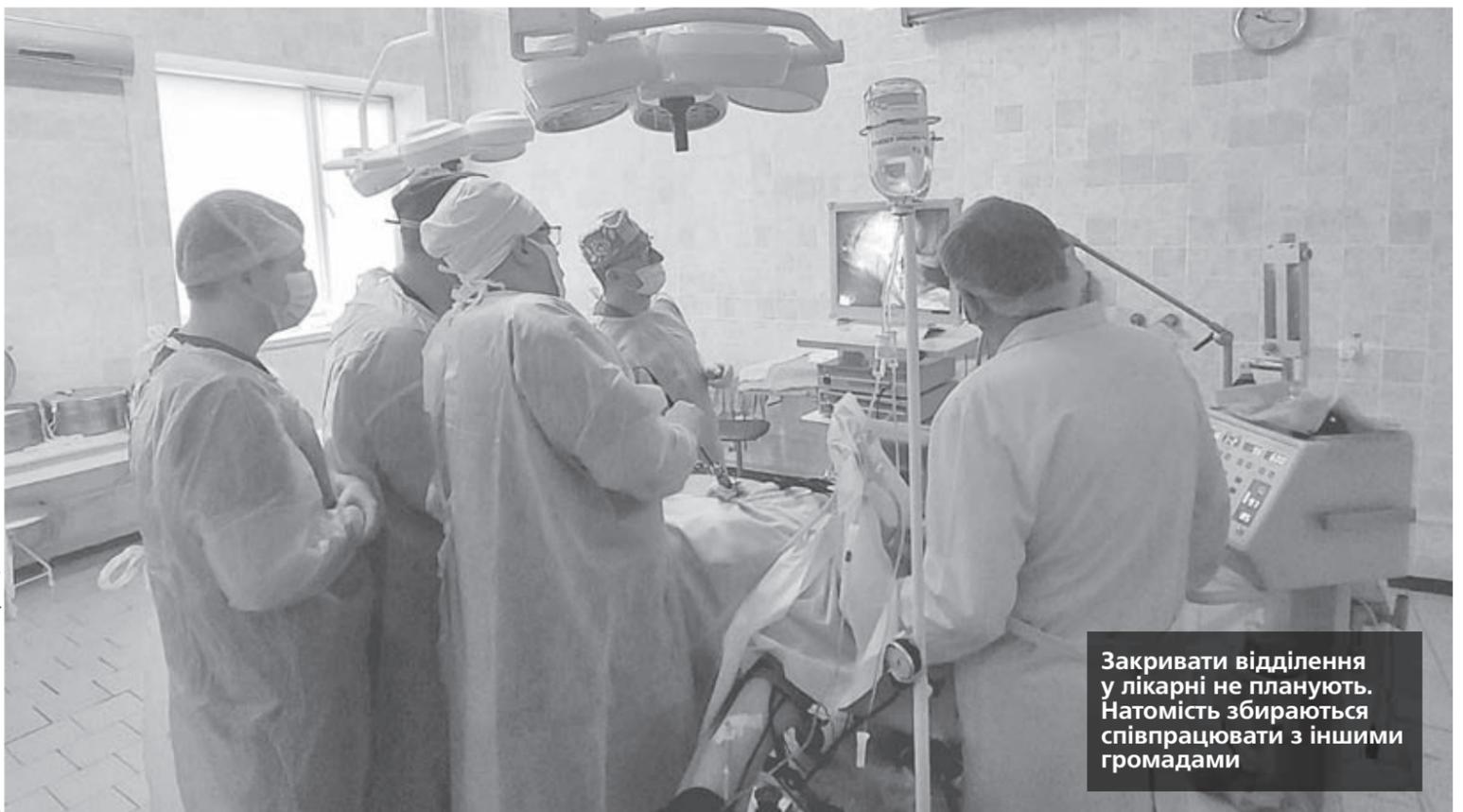

ФОТО З ІСТОРИЧНОЇ КОЗЯТИНСЬКОЇ ЦРЛУ ФЕЙСБУК

Закривати відділення у лікарні не планують. Натомість збираються співпрацювати з іншими громадами

ЗНАЙШОВ МОНЕТИ, ЯКИМ ТИСЯЧІ РОКІВ

Старовинне. Нещодавно фонди Музею історії міста поповнилися цікавими експонатами. Олександр Кравченко подарував закладу монети, які знайшов поблизу Вернигородка, що на Козятинщині. Вони пролежали у землі майже два тисячоліття

СКІЛЬКИ КОШТУЮТЬ ЗАКРУТКИ НА ЗИМУ?

У козятинчан сезон закруток пішов по другому колу. У серпні сезонні закрутки через високі ціни були мало не на вагу золота, а після серпневих дощів щедро пішла в ріст городина: помідори, кабачки, баклажани, капуста. То у скільки господарям обходяться заготовки на зиму овочів?

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

ЧОМУ У ШКОЛАХ СКЛАДАЮТЬ СПИСКИ ЛЮДЕЙ ДО 40 РОКІВ

Важливо ■ Батькам школярів розсилають повідомлення про те, що будуть формувати списки працівників закладів освіти, вихованців і батьків віком до 40 років. Робитимуть це для того, щоб забезпечити населення препаратами йодиду калію на випадок надзвичайної ситуації. У шкільних чатах стали жваво обговорювати цю тему. Люди стурбовані, чи не стався витік радіації і чому до списку вносять лише осіб віком до 40 років. Відповіді на ці запитання шукали наші журналісти

Йодид калію нині в дефіциті. У аптеках ці ліки практично неможливо купити

ОЛЕНА УДВУД

«Управління освіти та спорту Козятинської міської ради просить терміново скласти списки працівників (віком до 40 років) ввірених їм закладів, вихованців та їх батьків (віком до 40 років) з метою підтримання санітарного та епідемічного благополуччя населення міста, забезпечення його препаратами йодиду калію у випадку виникнення надзвичайної ситуації (відповідно до таблиці).

Інформацію подавати станом на 01.09.2022 р. до 05.09.2022 р. на паперових та електронних носіях (таблицю виконати у форматі Excel) та направити до КП «Козятинський міський центр ПМСД» Радогосинній Ю. В., — повідомлення такого змісту надіслала класний керівник в один із чатів батьків, чії діти навчаються у ліцеї №1 (колишня школа №1).

«Шановні батьки! Велике прохання надіслати мені в особисті повідомлення Ваше прізвище, ім'я, по-батькові (тата і мами), місце роботи. Міська лікарня видає усім, кому немає 40 років, калій йодид. На випадок хімічної чи радіаційної небезпеки. Прошу сьгодні надіслати відповідну інформацію. Завтра дані передають до лікарні.

Хто надішле дані, той і отримає калій йодид», — а це повідомлення вже з іншого батьківського чату, від іншого класного керівника ліцею №1.

Прочитавши це, деякі батьки почали панікувати. У лю-

дей виникло чимало запитань. Чому формують такі списки? Чи не стався раптом витік радіації? Чому йод видаватимуть лише тим, кому немає 40 років?

Чому виникла потреба формувати такі списки, ми запитали в Управлінні освіти та спорту. Там нам повідомили, що виконують технічну роботу зі складання списків за вказівкою Управління соціальної політики. Тож за коментарем ми звернулися до начальника вищевказаного управління Костянтина Марченка. За його словами, відбулася

— Такі профілактичні заходи проводять по всій країні, тому що існує можлива загроза радіаційної аварії, — пояснює Липовецький

нарада з керівниками закладів охорони здоров'я, управлінь і відділів, на якій прийняли рішення про формування запасу йодиду калію для забезпечення населення. Це профілактичний захід у рамках підготовки до можливої надзвичайної ситуації радіаційного характеру.

— За постановою йодид калію видається населенню віком до 40 років, — каже Костянтин Марченко, начальник Управління соціального захисту. — Щоб визначити локацію видачі, ми зупинилися на закладах освіти, де перебувають діти на обліку, і

прив'язали батьків. Якщо батьки придуть за йодидом калію для своїх дітей, то і вони отримають препарат.

За більш детальною інформацією ми звернулися до Георгія Липовецького, начальника відділу з питань цивільного захисту, оборонно-мобілізаційної роботи та взаємодії з правоохоронними органами.

— Такі профілактичні заходи проводять по всій країні, тому що існує можлива загроза радіаційної аварії, — пояснює Георгій

Липовецький. — У разі витоку радіації, особам до 40 років потрібно вживати таблетку йодиду калію. На засіданні комісії з надзвичайних ситуацій, яке відбудеться найближчим часом, ми маємо розглядати питання про те, щоб створити пункти видачі цього препарату на базі навчальних закладів. Частина таблеток, близько 5200, у нас вже є, треба нам орієнтовно 15 тисяч. Ми будемо писати з цього приводу листи, щоб нам виділили препарати, тому що придбати їх зараз

неможливо — вони в дефіциті.

Георгій Липовецький каже, що за правилами йодидом калію мають забезпечувати населення, яке проживає у стокілометровій зоні в межах атомної електростанції. Ми до цієї зони не потрапляємо. Найближчі до нас АЕС — Хмельницька, яка розташована за 200 кілометрів, та Запорізька, відстань до якої — 500 кілометрів по прямій. Але в разі аварії радіоактивна хмара може прилетіти і до нас, тому вирішили провести профілактичні заходи.

Чому йодид калію не можна вживати для профілактики самостійно?

На сайті Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб дали роз'яснення стосовно йодної профілактики.

«Відповідно до Наказу МОЗ від 09.03.2021 № 408 «Про затвердження Регламенту щодо проведення йодної профілактики у разі виникнення радіаційної аварії», йодна профілактика здійснюється лише після офіційного оповіщення і полягає у введенні в організм людини препаратів стабільного йоду в разі радіаційної аварії та за умови впливу на людину радіоактивних ізотопів йоду.

Варто зазначити, що медичні заклади Вінниччини отримали партію препарату для йодопротекції «Калій-йодид».

Проте наголошуємо, що нераціональне приймання препаратів

йоду для «профілактики» без потреби — неприпустимо.

Важливо знати, що йодна профілактика здійснюється одноразово. У разі виникнення надзвичайної ситуації слід дотримуватися вказівок Центру громадського здоров'я та місцевої влади та чекати офіційних повідомлень, а не здійснювати паніку.

Безпідставний чи надмірний прийом препаратів йоду шкідливий для вашого здоров'я!» — пишуть на сайті Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб.

Пояснили в установі також і те, чому йодид калію не рекомендують приймати особам старше 40 років.

«Після 40 років щитоподібна залоза майже не накопичує радіо-

активний йод, отже прийом калію йодиду може завдати більше шкоди, ніж користі.

Варто пам'ятати, що калій йодид захищає лише щитоподібну залозу і не може захистити інші органи», — пишуть на сайті Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб. Втім в установі зазначають, що виняток з цього правила становлять вагітні жінки і мами, які годують груддю, старші за 40 років. У випадку витоку радіації їм треба вживати йодид калію.

«Під час вагітності та годування грудьми щитоподібна залоза жінки є активнішою, ніж у невагітних жінок, і кількість радіоактивного йоду, що поглинається, збільшується», — пишуть на сайті Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб.

У Козятинській громаді видають продуктові набори

У вівторок, 6 вересня, у Козятинській громаді розпочалася видача продуктивних наборів для вразливої категорії населення: для непрацюючих мешканців пенсійного віку, що отримують мінімальну пенсію 2100 грн, та непрацюючих мешканців пенсійного віку, що отримують державну соціальну допомогу.

Про це повідомляє Козятинський міський голова Тетяна Єрмолаєва.

«До складу набору входять: борошно, цукор, олія, тушковане м'ясо та кукурудзяна крупа. За допомогою у створенні продуктивних на-

борів та постійній підтримці наших мешканців дякуємо Міжрегіональному координаційному гуманітарному штабу на чолі з Володимиром Гройсманом», — йдеться у повідомленні.

Для отримання допомоги звертатися у приміщення ідальні на території ліцею № 2 (Героїв Майдану, 2).

Окрім цього, як повідомляє Махнівська громада, з Гуманітарного хабу Вінниці до Махнівки надійшло 350 продуктивних наборів. Вони будуть розподілені по всіх 20 селах громади.

«ВЖЕ ОДНУ ЛІКАРНЮ ЗАКРИЛИ, ЯК ЗАКРИЮТЬ ДРУГУ, КУДИ ЛЮДЯМ?»

Важливо ■ Містом ширяться чутки, що Козятинську центральну районну лікарню мають перетворити на амбулаторію. Козятинчани занепокоєні, адже в такому випадку на стаціонарне лікування доведеться їхати до інших міст. Чи так це і що загалом відбувається у ЦРЛ — дізнавалися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Тиждень тому ми отримали телефонний дзвінок від козятинчанки Людмили. Жінка розповіла, що чула, ніби усіх працівників Козятинської ЦРЛ мають переводити на 0,5–0,75 ставки, а в самому медзакладі мають закрити всі стаціонарні відділення і залишити лише поліклініку.

— У зв'язку з російською агресією, так вони аргументують перевід, але ж в інших містах теж є російська агресія, не тільки в Козятині, — каже Людмила. — Місто буде вимирати без лікарні. Занепокоєні ми тим, що взагалі не буде стаціонару. Де людям лікуватися в місті? Вже одну лікарню закрили, як закриють другу, куди людям? У Хмільник їздити? А чим туди добиратися?

«УСІ ПРОФІЛІ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ»

Аби розібратися у цій ситуації, ми звернулися за коментарем до Оксани Забазнової, виконуючої обов'язки директора Козятинської ЦРЛ. Очільниця медичного закладу каже, що жодного відділення ані стаціонарного, ані амбулаторного закривати не збираються. Увесь спектр послуг, які надає лікарня, намагаються зберегти у повному обсязі.

Наразі у медичній галузі триває реформа. Раніше в межах області формувалися декілька госпітальних округів, визначали медзаклади відповідно до матеріально-технічної бази, кадрів та територіальної наближеності і вони обслуговували пацієнтів у межах свого округу. Таких округів могло бути три, чотири або більше. Тепер госпітальний округ буде один на всю область, натомість буде чотири рівня медичних закладів: кластерні; надкластерні; лікарні загального лікування; лікарні громад.

Кластерні — це багатопрофільні лікарні, які забезпечуватимуть потребу населення в лікуванні найбільш поширених захворювань. Надкластерні надаватимуть допомогу у найскладніших або рідкісних випадках захворювання. Натомість загальні лікарні — це заклади, які забезпечуватимуть базові напрямки лікування в межах однієї або декількох територіальних громад і за потреби будуть спрямовувати пацієнтів до кластерної або надкластерної лікарні.

— Наша лікарня з листопада минулого року співпрацює з міжнародною організацією «U-lead з Європою», — розповідає Оксана Забазнова. — Вона проводить аналіз роботи медичних підприємств нашої громади. За рекомендаціями «U-lead з Європою», які вони давали на Міністерство охорони здоров'я і департамент охорони здоров'я Вінницької обласної державної адміністрації, Козятинська ЦРЛ має бути лікарнею загального лікування. Це значить, що ми маємо обслуговувати населення не тільки нашої громади, а й інших громад у межах кластерної досяжності. Усі профілі, які у нас є, зберігаються в повному обсязі. Основний акцент робиться на екстрену невідкладну допомогу. Стаціонарні відділення хірургічного, неврологічного та акушерсько-гінекологічного профілю зберігаються. Тим більше, що наше пологове відділення має гарні показники по області — ми на другому місці.

Також за рекомендаціями «U-lead з Європою» наша лікарня має намір укласти меморандум про співпрацю із сусідніми територіальними громадами колишнього Козятинського району щодо спільного фінансування.

— Жителі Глуховецької, Самгородської і Махнівської громад

обслуговуються нашою ЦРЛ, — пояснює Забазнова. — Тому бажано мати фінансову підтримку в напрямку фінансування видатків на будівництво, реконструкцію, обладнання. Зараз у нас тривають перемовини. Ми навіть маємо намір пропонувати виїзд наших спеціалістів до амбулаторій інших громад.

НЕОБХІДНО РОБИТИ РЕМОНТ

Після того, як міську лікарню і стоматологічну поліклініку приєднали до Козятинської ЦРЛ, медзаклад повністю перейшов на базу колишньої залізничної лікарні. Оксана Забазнова каже, що матеріально-технічний стан цієї бази у незадовільному стані.

— Інфекційне відділення розташовувалося на другому поверсі основного приміщення, — продовжує виконуюча обов'язки директора лікарні. — Це недопустимо за жодними нормами. Ми маємо окреме приміщення, де зробимо реконструкцію і переведемо туди

Найближчим часом у поліклініці Козятинської центральної райлікарні планують відновити денний стаціонар

інфекційне відділення. Реконструкцію профінансує місцевий бюджет. Також ми маємо ставити кисневу станцію, щоб забезпечувати хворих киснем у разі потреби. Закупили її ще минулого року, але було багато питань, які потребували вирішення.

Зараз в умовах воєнного часу ми маємо необхідність мати укриття. Я на цій посаді вже три місяці і з першого дня ми почали роботу над організацією укриттів. Підвальні приміщення у нас є, але вони були в жахливому стані. Ми розчистили їх від сміття, провели моніторинг комунікацій. Станом на тепер ми повністю оновили водовідведення у підвалі основного приміщення, де у нас має бути центральне укриття. Зараз ведеться робота з проведення мереж водопостачання.

Ремонт інфекційного відділення, прокладання труб водопостачання і водовідведення в укритті, облаштування відділення реабілітації та інші ремонтні роботи у ЦРЛ фінансуються міською радою.

Раніше у Козятині було дві лікарні вторинного рівня. Тепер тільки одна — Козятинська ЦРЛ

КОШТІВ ВІД ДЕРЖАВИ НЕ ВИСТАЧАЄ

Місцевий бюджет — не єдине джерело фінансування лікарні. За нормами Бюджетного кодексу, медичні заклади отримують кошти від: Національної служби здоров'я України; платних послуг, які не входять у договір із НСЗУ; місцевого бюджету.

За рахунок останнього фінансуються комунальні платежі і капітальні видатки (будівництво, реконструкція тощо). Це міська рада забезпечує у повному обсязі. Натомість із коштами, які лікарня отримує від НСЗУ, виникли проблеми.

— Ще до початку повномасштабної війни НСЗУ щотримісяці здійснювала перерахунок коштів, які нам надходили, відповідно до показників і записів, які робили наші лікарі, — продовжує Оксана Забазнова. — Тарифи встановлює НСЗУ на кожну послугу. Минулого року зарплата медпрацівників була в межах 7–6 тисяч, медсестри отримували мінімальну заробітну плату. Із початку цього року лікар повинен отримувати не менше 20 тисяч, медична сестра — не менше 13,5. Оскільки тарифи НСЗУ формувалися минулого року, цього року зарплати не були враховані в розрахунок тарифу. Крім того, існують інші методичні питання, які не дозволили нам забезпечити себе коштами самостійно. Сума, яку лікарня отримує від Національної служби охорони здоров'я, складається з глобальної ставки, яку держава гарантує за певним пакетом, і коштів, які медзакладу виплачують відповідно до створених записів про надання послуг в електронній системі. Відповідно, чим більше записів, тим більше грошей отримує лікарня. На початку року медзаклад щомісяця отримував від НСЗУ 4,6 мільйона гривень. Після здійснення перерахунку сума зросла до 4,8 мільйона. Натомість фонд зарплати становить 6,8–7,2 мільйона гривень. Розрив у два мільйони призвів до того, що виникла заборгованість із виплатою зарплат.

— Побачивши розриви, цього року НСЗУ відкрило так званий 49 пакет, який повинен забезпечити збереження кадрового потенціалу і покрити ту різницю,

яка у нас виникає по заборгованості зарплати, — каже Забазнова. — У нас була заборгованість за лютий, березень, квітень і травень. Наприкінці травня ми отримали кошти і погасили заборгованість. У травні 49 пакет припинився, але нам обіцяють, що він продовжиться. Але може виникнути така ситуація, що до кінця цього року 49 пакету вже може не бути. Лікарня — це комунальне підприємство. Основний принцип його функціонування — це робота в межах фінансування, яке воно може собі забезпечити. Тож я закликаю працівників знайти ефективні важелі для того, щоб ми могли налагодити повноцінну роботу нашого підприємства. Інакше ми не зможемо стати лікарнею загального лікування.

ПОДАЛЬШІ ПЛАНИ

Оксана Забазнова каже, відділення не просто не збираються закривати, а, навпаки, мають намір розширити спектр послуг. Зокрема при поліклініці планують відкрити денний стаціонар.

— Поки що там буде два ліжка, — розповідає виконуюча обов'язки директора лікарні. — Надалі ми проведемо серію ремонтів і будемо розширювати службу денного стаціонару. Відтак мешканці наших громад зможуть отримувати належні призначення на базі денного стаціонару, не лягаючи до лікарні.

Також на базі поліклініки запровадили новий структурний підрозділ — мобільну паліативну бригаду. Ці бригади обслуговуватимуть вдома пацієнтів, які мають невиліковні захворювання.

— У нашому стаціонарному відділенні є паліативні ліжка, але сама госпіталізація нетривала — 10–20 днів. Це активна фаза надання допомоги. Хворого потрібно вести вдома, навчити родичів за ним доглядати, знімати больові синдроми за допомогою препаратів. Цим буде займатися паліативна бригада.

До паліативної бригади буде входити два лікарі і дві медсестри. Лікар консультуватиме обстеження, за потреби викликатиме вузькопрофільного спеціаліста. Медсестра проводитиме ін'єкції, перев'язки та інші призначення.

Йдете в лікарню — беріть направлення

Для того, щоб лікарня могла працювати в повному обсязі, закладу необхідно дотримуватися вимог Національної служби здоров'я України. Коли пацієнт звертається за допомогою, лікар повинен не просто його оглянути, надати допомогу і зробити запис у картці, а внести інформацію до електронної системи. Для цього він повинен отримати направлення.

— Звертаюся до ваших читачів і закликаю — усім, хто звертається на вторинну ланку, тобто до ЦРЛ, обов'язково треба мати направлення від сімейного лікаря, — каже виконуюча обов'язки директора

лікарні. — Без направлення пацієнти можуть звертатися до психіатра, гінеколога, в екстрених випадках. Але коли це не екстрений випадок, коли ви не біжите на приймальне відділення, сходите до сімейного лікаря, щоб він створив направлення. Це направлення надійде до нас, ми зможемо по ньому працювати і, відповідно, отримати кошти від НСЗУ. Тому що якщо не буде направлення, ми допомогу надамо, проконсультуємо і вилікуємо, але коштів за це не отримаємо і, відповідно, лікарня не зможе працювати.

Якщо ви звертаєтесь до лікарні в екстреному випадку, адміністрація закладу просить брати із собою паспорт та ідентифікаційний код. Це потрібно для коректної роботи із електронною системою.

— У електронній базі є порядок ідентифікації пацієнта, — пояснює Забазнова. — Мережа загальна для всіх, і щоб не було двійників або помилкових випадків, потрібно правильно вводити дані. Якщо випадок помилковий, він нам не зараховується і ми не отримуємо за нього кошти, а в пацієнта можуть бути проблеми із подальшими записами в історії хвороби.

ХТО ОНЛАЙН, А ХТО ЗА ПАРТАМИ

Назад до школи ■ Перший тиждень нового навчального року вже позаду. І реалії, в яких ми живемо, знову внесли свої корективи в освітній процес. Ми поспілкувалися з батьками та учнями козятинських ліцеїв та училища і розпитали їх, як пройшли перші уроки?

ОЛЕНА УДВУД

Ірина — мама двох донечок. Старша Анастасія перейшла до восьмого класу, а для молодшої Вероніки навчання тільки починається — цього року дівчинка стала першокласницею Ліцею № 1 (колишня школа № 1).

— У п'ятницю у нас було три уроки, — розповідає Ірина. — Один урок 35 хвилин і 10 хвилин перерва. Там, де діти навчаються, немає їдальні, тому вчителька ще першого вересня сказала батькам обов'язково давати з собою водичку і печиво, бутерброд чи булочку. Другого вересня більшість батьків із нашого класу чекали під кабінетом, тому що всі хвилюються. Закінчився перший урок, вже була перерва, відчинилися двері з кабінету і діти всі почали їсти, пити чай.

У класі, де навчається Вероніка, є ноутбук, сучасна дошка, замість крейди — маркери. Окрім вчителя є ще асистент, яка допомагає на уроках і за потреби відводить дітей до вбиральні. У вайбері для батьків створили групу, де вчителька повідомляє розклад та необхідну інформацію.

— Коли у вівторок опів на восьму ранку загула тривога, всі батьки не знали, що робити, чи вести дітей, чи ні, — продовжує Ірина. — Всі знають, що є укриття, але всі переживають. Вчителька написала у групі, що уроки будуть починатися після відбою, але батьки самі вирішували, йти з дитиною зараз чи ні. Хтось привів у тривогу і пішов в укриття, хтось чекав вдома, коли закінчиться тривога і вже потім після відбою привів дітей. Ми підїхали і пішли в укриття. Там була вчителька, помічник вчителя і дітей зо п'ять, хто з

батьками, хто без. Коли дали відбій, ми піднялися наверх, і діти почали сходитися. Вчителька почекала, поки всі прийдуть і почався урок у нас близько 9 години. На пів години відстали від графіка, але це не критично. Діти в укритті спілкувалися, брали вчительку за руку. Там гарно, метеликів розклеїли, пофарбували в різні кольори стіни, поставили лавочки і стільчики. Коли ми там були, не відчувалося, що ти сидиш в укритті. Так, тривожно було, бо тривога, але було комфортно.

Вероніка вже встигла роззнайомитися з однокласниками. Поки що у дівчинки лише основні предмети — українська мова, на якій

Одного разу укриттям довелось скористатися — у вівторок зранку о 7.32 оголосили повітряну тривогу, яка тривала годину

почали знайомитися з буквариком, математика, «я досліджую світ» та англійська. Усі заняття проходять у звичному режимі, жодних дистанційних уроків.

«ХОЧЕ ХОДИТИ ДО ШКОЛИ»

Натомість для сестрички Насті навчання почалося в режимі онлайн. Щодня у дівчини по сімвісім уроків, тому доводиться чимало годин проводити за гаджетами.

— Вони з першого уроку вже включилися в роботу, — розповідає Ірина. — Щось трохи пригадали за сьомий клас, буквально перші кілька хвилин і перейшли до програми 8 класу. Цього року просять, щоб обов'язково була

камера ввімкнена, бо минулого року камеру хто вмикав, хто не вмикав. Якщо у дитини немає можливості увімкнути камеру, то вона має повідомити про це вчителя. Є трохи проблеми з цими програмами, не зразу Настя могла зайти. Поки воно все налаштується. Але уроки йдуть і їх багато. Діти підключаються. Поки так. Важко після канікул включитися в роботу. Але дочка хоче ходити до школи і сподіваємося, що цього року ми будемо вчитися не онлайн.

Викладають усі предмети — від математики до фізкультури. Щоправда, на уроках фізичного виховання здебільшого подають теорію.

«У ПЕРШУ ЧЕРГУ ПОДБАЛИ ПРО БЕЗПЕКУ»

Маша навчається у початковій школі Ліцею № 5 (колишня школа № 5). Для неї та її однокласників уроки проводять дистанційно.

— Поки що так, а далі будуть вирішувати, — розповідає Лариса, мама дівчинки. — Викладають у нас всі предмети. Вже була англійська, малювання. Діти робили метелика з бісеру, вчора ми малювали малюнок на тему «Дорожній рух» на альбомному аркуші і відправляли вчительці. Сьогодні у нас була англійська і математика, і я досліджую світ є кожен день. Все звично, тому що ми вже вчилися онлайн, коли карантини були. У нас ті самі посилення, діти вже знають, що робити, заходять і вчать. Укриття у нашій школі є. Там побілено, пофарбовано, все підготовлено. Стосовно цього у нашій школі в першу чергу подбали про безпеку.

УСІ ХОДЯТЬ НА ЗАНЯТТЯ

Богдана вступила до училища після дев'ятого класу. Зараз дівчина на першому курсі. Як її група, так і решта груп навчаються у звичному режимі — учні відвідують заняття.

— Після лінійки на перше вересня у нас був перший урок, — розповідає Богдана. — Але по предметах нічого не проводили. Нас просто зібрала в кабінеті класний керівник. Наступного дня ми прийшли в училище і перед уроками нас повели в під-

Вероніка пішла до першого класу у Ліцей № 1. Щодня у дівчинки по два-три уроки

вал, розказали, що робити під час повітряної тривоги, куди йти, бо у нас навчання в різних корпусах.

Одного разу цим укриттям вже довелось скористатися — вранці у вівторок, 6 вересня. Тоді о 7.32 оголосили повітряну тривогу, яка тривала годину.

— Уроки у нас починаються на 8.30, але ми приходимо раніше, — продовжує Богдана. — Коли ми прийшли в училище, тривога ще була. Ми пішли до укриття і чекали, поки тривога не закінчиться. Після цього ми пішли на уроки. А хто живе в гуртожитку, то вони були в укритті увесь час, поки була тривога, вийшли,

коли був відбій і тільки тоді прийшли на уроки.

Позаяк Богдана прийшла вчитися після 9 класу, зараз вона опановує шкільну програму за 10 клас. Тому у дівчини є як заняття за спеціальністю, так і предмети, знайомі їй зі школи.

— У нас уже була математика, хімія, історія, — каже дівчина. — На історії ми зараз проходимо Першу світову війну. Писали конспект у зошитах. І вже у нас було ОГЗТ — це основи галузі залізничного транспорту. Майстер нам сказала, що цей предмет проходять всі, хто вчиться на залізничних спеціальностях.

Козятинське училище отримало обладнання в рамках програми «EU4skills»

Козятинське залізничне училище — серед інших 16 винницьких закладів профтехосвіти отримало обладнання в рамках програми «EU4skills».

Шістнадцять закладів професійно-технічної освіти Вінницької області, які на цей час приймають переселенців, отримали для використання в гуртожитках та їдальнях закладів освіти обладнання. Закупили його в рамках програми «EU4Skills: кращі навички для сучасної України».

Як повідомляє Вінницька обласна військова адміністрація, очільникам закладів нещодавно передали 33 холодильники, 34 мікрохвильові печі, 51 бойлер, 51 електрочайник та 16 мо-

розильних скринь. Згодом планується закупівля та передача 16 термопотів для їдальень закладів профтехосвіти

Зазначено, що станом на 30 серпня 2022 року у закладах професійно-технічної освіти області розміщено 1330 переселенців.

Наразі ці предмети побутової техніки є найбільш актуальними та затребуваними для забезпечення потреб та створення комфортного середовища для проживання внутрішньо переміщених осіб. З перших днів військової агресії — гуртожитки закладів професійної освіти стали центрами для внутрішньо переміщених осіб, які транзитом їхали через область,

для деяких — стали тимчасовою домівкою.

«EU4Skills: кращі навички для сучасної України» — це спільна програма Європейського Союзу та його держав-членів Німеччини, Фінляндії, Польщі та Естонії для підтримки реформи професійно-технічної освіти в Україні. Її мета — підвищити, покращити якість та привабливість професійної освіти та її відповідність вимогам ринку праці. Також провести навчання керівників закладів освіти та викладачів, модернізувати обрані ЗП (ПТ)О у семи пілотних областях: Вінницькій, Полтавській, Запорізькій, Рівненській, Львівській, Миколаївській та Чернівецькій.

ЯК І ДЕ ОТРИМАТИ ДОПОМОГУ ВІД МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Не тільки ВПО ■ З початку повномасштабної війни низка міжнародних організацій започаткували програми грошової підтримки українців. Скільки дають і хто може подаватись? Склали добірку благодійних фондів та додали їхні контакти

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ

Пам'ятаєте, як наприкінці липня біля відділень банків були величезні черги? Люди хотіли оформити допомогу від ООН, яку почали надавати не тільки переселенцям, а й людям без статусу ВПО: пенсіонерам, багатодітним, малозабезпеченим.

Тоді ми також розказували, що оформити цю допомогу в розмірі 6600 грн можна онлайн, без очікування в чергах. Виявилось, що є ще декілька організацій, які готові виплачувати кошти українцям.

ОДНА ЗАЯВКА ДО ВСІХ БЛАГОДІЙНИКІВ

Подати заяви на міжнародні програми допомоги можна через сайт «ЄДопомога».

Звідси дані від заявників пересилають на Міжнародну організацію з міграції (дають 2200 грн на кожного члена сім'ї протягом 3 місяців); до RED ROSE CDS LIMITED (2200 грн, протягом 3 місяців); до «Червоного Хреста» (2500 грн, протягом трьох місяців); на дві програми від ООН (6660 грн на сім'ю до трьох людей, протягом 3 місяців), ЮНІСЕФ (дія програми тимчасово призупинена, опрацьовують заявки).

При тому не обов'язково мати банківський рахунок.

«При заповненні заяви на сайті потрібно просто вказати про відсутність IBAN і за умови прийняття рішення міжнародною організацією пенсіонери отримують свої грошові кошти у відділеннях Укрпошти», — йдеться у повідомленні.

Інформацію збирає Мінсоцполітики. Остаточне рішення про призначення допомоги приймають міжнародні організації.

Подаватись можуть пенсіонери, малозабезпечені, багатодітні, самотні матері та батьки, на вихованні яких малолітні діти, люди з інвалідністю, а також постраждалі від російської агресії українці.

Заповнити заявку можна на платформі «ЄДопомога» (aid.edopomoga.gov.ua).

6600 ГРН ВІД АСТЕД

Людам, які постраждали від ракетного удару росії по Вінниці, 14 липня, французька організація готова надавати разову грошову виплату в розмірі 6600 грн.

«Ми допомагаємо всім людям в одній родині. Прикладом, якщо у ній 4 людини, то виплати нараховуємо для кожної, — роз-

Норвегія платить 6600 грн на кожну людину в сім'ї. Але у виплаті відмовлять, якщо була допомога від іншої організації

повідав керівник офісу організації «АСТЕД» у Чернівцях Люка Домер-Чану. — Ми зв'язуємося з ними телефоном і заповнюємо анкету, або робимо це безпосередньо на місці. Також потрібно додати дані паспорта, банку, ідентифікаційний код. Після перевірки документів і, коли все добре, у нас є два види відправки грошей. Ми працюємо з «Укрпоштою» і «Ощадбанком». Якщо у людини є картка цього банку, ми переказуємо кошти відразу на карту, а коли немає, тоді можна отримати допомогу готівкою в будь-якому відділенні «Укрпошти».

Заявку на допомогу від АСТЕД

Без черг і тільки одна заява. Подати форму про виплату грошової допомоги від міжнародних організацій можна через платформу «ЄДопомога»

можна подати, зателефонувавши на гарячу лінію.

Номери гарячої лінії: +38095 365 6219; +38093 609 9277; +38099 636 8996; +38099 144 3613.

ДОПОМОГА МАТЕРЯМ

БО Фонд Українські Сестри та Кіндфрендлі надає підтримку українським жінкам, а саме:

- матерям/одиноким матерям;
- вагітним;
- дружинам військових.

«Ми спільнота жінок, яка допомагає матерям у скрутній ситуації. 24 лютого росія розпочала війну проти України, і багато українських одиноких матерів, вагітних жінок, дружин військових втратили звичне життя, роботу та дім. Тож ми збираємо пожертви з усього світу та надаємо фінансову підтримку та психологічну допомогу для українських жінок», — зазначають про свою мету в організації.

Одноразова фінансова допомога надається тим, хто втратив роботу та засоби для існування через війну. Для отримання допомоги потрібно оформити заявку через спеціальний телеграм-бот: t.me/UkrainianSistersBot

ДОПОМОГА СИРОТАМ І ЗВІЛЬНЕНИМ З ПОЛОНУ ЖІНКАМ

Грошову допомогу від Фонду імені блаженного священномученика Климентія Шептицького зможуть отримати діти — сироти війни та жінки, звільнені з російського полону.

Дітям до 18 років, які внаслідок воєнних дій втратили обох батьків чи одного з них, якщо він був єдиним опікуном дитини, виплатять суму, еквівалентну 720 злотих (близько 5750 гривень). Звільнені з полону жінки отримують еквівалент максимум 10000 злотих (близько 79950 гривень).

Допомога надаватиметься винятково у гривнях на банківський рахунок заявника/одержувача.

Заявки на надання допомоги приймаються до 30 листопада 2022 року або до моменту вичерпання коштів, призначених на виплати, якщо це відбудеться раніше. Подати заявку можна за цим посиланням: form.jotform.com/222051526667051

ГРОШОВА ДОПОМОГА ВІД NRC

Норвезька рада у справах біженців (NRC) готова виплачувати переселенцям та мешканцям ра-

йонів, які постраждали від бойових дій, по 2200 грн на кожного члена родини протягом трьох місяців.

Зареєструватись на допомогу можуть всі, незалежно від поточного місця проживання. Допомогу надають найвразливішим категоріям: пенсіонерам, людям з інвалідністю, малозабезпеченим, багатодітним тощо.

Важливо! Допомогу за цією програмою можуть отримати тільки ті люди, які не отримували грошові виплати від інших міжнародних благодійних організацій. Державні виплати не враховуються.

Подати заявку можна ось так:

1. відкрити WhatsApp або встановити, якщо ви не маєте його;
2. додати до ваших контактів номер 0 800 609 844;
3. відправте на цей номер повідомлення з текстом: NRC;
4. далі ви отримаєте повідомлення з інструкціями для успішної реєстрації. NRC зв'яжеться з вами у WhatsApp.

За додатковою інформацією звертайтеся за номером гарячої лінії 0 800 302 007 або пишіть на електронну пошту: ua.info@nrc.no.

Дівчата з Махнівки назбирали 24 тисячі гривень. Вже придбали BanderaPower

Юні махнівчанки Ангеліна і Влада зібрали 24 тисячі гривень. На ці кошти вже придбали BanderaPower 180S — блок багатоканальної швидкої зарядки, якій може забезпечити живлення предметів першої необхідності: телефонів, рацій та інших пристроїв.

Про такий патріотичний вчинок дівчаток повідомила Махнівська громада у фейсбуці.

Пристрій має 2 розетки 220 із більшою потужністю до 500 Вт. Має роз'єм для підзарядки від сонця. Ємності бата-

реї вистачить для підзарядки більш ніж 35 телефонів, більш 60 рацій, 150 годин безперервного освітлення світильника, що входить у комплект та 6 шнурів із роз'ємами для підзарядки, 1 роз'єм прикурювач, 4 порти USB тощо.

«Дякуємо виробнику за знижку для ЗСУ, він коштує 30 581 гривень, а ми придбали за 24 111. Дякуємо всім за кожну гривню при першій можливості передамо нашим хлопцям, щоб вони були на зв'язку», — йдеться у повідомленні.

«У МЕНЕ СИН. ЯКИЙ Я ЙОМУ ПРИКЛАД ПОКАЖУ, ЯК НЕ ПІДУ?»

Втрата ■ Андрій Костюк народився, щоб про когось піклуватися і когось рятувати. Не служивши в армії, пішов воювати добровольцем. Як відмінний мисливець, став професійним стрільцем і не раз рятував побратимів. Навіть у свій останній день подарував життя своєму земляку Олександрю. Сам, на жаль, загинув від ворожого «града»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У суботу, 3 вересня, Глухівці нас зустріли в скорботі за земляком, про що свідчили державні прапори з чорними стрічками. Ще до дев'ятої ранку громада села на вулицях Героїв Майдану, Шкільній та Механізаторів утворила живий коридор, щоб зустріти свого земляка Андрія Костюка. Але виявилось, що через обстріли міста Дніпро кортеж із тілом Героя не виїхав з Дніпропетровщини.

— Яка ця війна не справедлива. Я знаю самого Андрія і знаю його батьків. Батьки Леся і Анатолій дуже порядні люди і так виховали своїх трійко дітей. Тільки чому війна забирає найкращих? Зрозуміти не можемо, — каже односельчанка Героя пані Люба.

На вулиці Шкільній ми запитали у пана Ігоря, як потрапити на вулицю Механізаторів? Він каже:

— Ви до Андрія?
— А ви знали Андрія?
— А хто його в селі не знав, золотих справ майстер. У Глухівцях майже в кожному дворі є його роботи. В селі його поважали, тому що він був справедливим і добре вихованим. Ви їдете прямо, а за магазином спускайтесь донизу.

Біля будинку, в якому жив до війни наш захисник, багатолюдно. Серед них рідні Героя, сусіди, знайомі, куми та друзі Андрія.

— Ви навіть не уявляєте, що він був за людина. З першого дня, як він назвав мене татом, так називав мене до останніх днів, — розповідає тестя Андрія В'ячеслав. — Коли він зібрався на цю прокляту війну, я йому казав: сину, ти будівельник. В Києві для тебе стільки роботи. Ти не служив строкову службу, тобі важко буде на війні. А він мені каже: тату, у мене майже дорослий син. Який я йому покажу приклад? А на фронті мені важко не буде, я ж мисливець, буду влучно стріляти у ворога.

Не втримавши глибоких чоловічих сліз, батько-тестя Героя України запрошує до хати:

— Ви заходьте, там дружина Андрія, Галя є.

«У МОГО ЧОЛОВІКА БУЛА НАЙВІДПОВІДАЛЬНІША ПОЗИЦІЯ»

— Галино В'ячеславівно, розкажіть про вашу поїздку до Андрія.

— Коли я дізналася, що Андрій на передовій і їх відвели для прощання навчання, я поїхала

до нього. День ми з ним були в Запоріжжі, а на другий день його забрали для навчання на озброєнні західних зразків за участю інструкторів Заходу. Мій чоловік був кулеметником. Після навчань вони знову повернулися на передову. У мого чоловіка була найвідповідальніша позиція. Ту позицію закидали «градами», на нього полювали снайпери. Він телефонував рідко, більшість новин із передової я дізнавалася від його товаришів. Вони казали, що за цією позицією охотяться снайпери, тільки Андрій не дав себе розкрити і всіх прикрив у бою. «Якби не кулемет Андрія, то нас мабуть половина полягло», — казали побратими.

— А як загинув Андрій?
— Це мені також розповідали його побратими. Вони відбили атаку і він пішов прилягти на годину. Підійшов до свого земляка Олександра і каже: «Сашо, поспунься, я ляжу». І в ту ніч 30 серпня їх знов закидали «градами». Поруч з Андрієм п'ятеро поранених, а мій чоловік був вбитим.
— То виходить, якби ваш Ан-

Андрій всіх прикрив у бою. «Якби не кулемет Андрія, то нас мабуть половина полягло», — казали побратими нашого земляка

дрій там не ліг, то загинув би Олександр?

— Я не можу сказати, що Андрій ліг на місце Олександра, тільки так виходить, що він рятував свого товариша від смерті.

Галина важко перевела дих і стала говорити не про війну, а про першу зустріч і сімейне життя з Андрієм.

ВІН НЕ МІГ ПРОЙТИ ПОВЗ ЧУЖОЇ БІДИ

— 14 років мені було, коли ми перший раз зустрілися з Андрієм, а через три роки одружилися. У нас двоє чарівних дітей: Антончику 14, а Сашуні 7. Найбільшою мрією Андрія було, що він свою любов доньку 1-го вересня поведе до школи. За бойові заслуги Андрія командування мало відпустити 31 серпня додому, щоб він завів Сашу до школи. Тільки не судилося, — говорить дружина Героя. — Він не міг пройти повз чужої біди. За декілька днів до початку війни зателефонувала моя сестра і каже: з дня на день почнеться війна. Треба, щоб ви забрали наших дітей. Андрій подумав трохи, а тоді й каже, що

Прощання з Героєм. Андрій був уважним сином, добрим чоловіком і батьком, вірним другом.

треба їхати. Так ми встигли забрати дітей сестри з окупації. Таким мій чоловік був, хто що попросить — прийде на допомогу, чи то буде день, чи пізня ніч.

До розмови підключилися друзі воїна.

— Андрій був мужнім воїном і патріотом своєї держави, з перших днів війни пішов боронити свою сім'ю, свою Батьківщину і всіх нас. А ще він був найкращим сином чудових батьків, ідеальним чоловіком, люблячим батьком, вірним другом. Ми пам'ятатимемо його вічно таким, яким він був при житті.

«ПРОБАЧТЕ, ЩО НЕ ВБЕРІГ»

У неділю, 4 вересня, Глухівці прощалися з Андрієм. До будинку воїна майже щохвилини з букетами живих квітів підходили люди. Хороша знайома родини Костюків зауважила, що людей прийде дуже багато. У Андрія, який з трьох братів середульший, дуже багато друзів. Володя — найстарший із братів. Він теж захищає рідну землю, приїхав на похорон брата. Наймолодший у родині Костюків Роман живе в Петері.

— Теж дуже добрий і схожий на батьків. Рома хотів приїхати, тільки йому сказали, не випробовуй долю, навіть не виривайся, щоб не було гірше, — каже глухівчанка. — Батьків Анатолія і Леся у селі дуже поважують. Провести в останню путь Андрія прийшло багато людей.

Батько-тестя Андрія В'ячеслав сам не свій. Коли ми підійшли до нього, він сказав, що, мабуть, на кладовище не піде.

— Я такого горя там не витримаю.

— Підете. Ви не зможете не піти. Він же для вас був як рідний син.

— Це правда, я любив його і своїм зятем гордився.

Слово за слово і тато В'ячеслав став розповідати, що йому телефонував його давній товариш і командир в/ч, де служив Андрій. Той повідомив, що подав на Андрія документи на присвоєння йому за бойові заслуги ордену Богдана Хмельницького. Потім командир в/ч сказав:

— 3 червня служили, а я навіть не знав, що то твій зять. Передай моє щире дякую батькам Андрія за добре виховання сина, співчуття батькам і твоїй дочці Галі. Мені

Андрію було 36 років. Без батька зростатимуть двоє дітей

тепер не вистачає такого бійця в бою. Пробачте, що не вберіг.

«ТАКИХ ЛЮДЕЙ, ЯК АНДРІЙ, МАЛО»

Провести в останню путь воїна прийшли священники Греко-католицької церкви. Отець Роман з Бердичева, отець Богдан з Жежелева, козятинчанин Антон Борис та військовий капелан отець Іван з Бердичева. 40 хвилин велася служба Божа, за цей час формувалася траурна колона. В голові колони портрет захисника України. Далі дівчата з букетами та кошиками живих квітів та побратими воїна.

На сільському кладовищі провели мітинг-реквієм. Розпочали його із заупокійної молитви священники.

Директор Глуховецької школи Людмила Дрижук коротенько розповіла біографію Героя.

— Народився Андрій Костюк 2-го грудня 1985 року. Після закінчення школи вступив до Вінницького будівельного коледжу. Після здобуття професії будівельника набув великої поваги серед людей. Він пішов захищати Україну, та трагедія увірвалася в нашу громаду. Ми втратили люблячого сина, чоловіка, найкращого в світі татуса. Величезного працелюба, життєлюбця, найвірнішого, найширшого друга і товариша.

Селищний голова Олександр Амонс наголосив, що Андрій де-

кілька разів пробував іти на війну добровольцем.

— Його не брали та він добився свого і пішов захищати нас з вами. Андрій був веселим, позитивним. Сьогодні ми бачимо, що війна приносить нам. На нас напали, напали звірі, виродки, мостковити, не маючи ніякої совісті. Гинуть не тільки наші захисники, а й мирне населення, діти. Саме такі воїни, як Андрій зупиняють їх там, тільки, на жаль, великою ціною, — говорив очільник громади. — Сьогодні плаче вся Україна, тому що таких людей, як Андрій, мало. Тож прошу всіх присутніх вшанувати нашого Андрія хвилиною мовчання, стоячи на колінах.

Заступник військового комісара подякував батькам воїна за добре виховання сина та попросив пробачення в родині загиблого, що не вберегли.

У заключному слові мітингу-реквієму звернувся до присутніх військовий капелан. Він говорив правильні речі та запитав, чому на війні гинуть найкращі? Тому, що вони більше за інших є патріотами своєї землі, вони є найкращими синами своїх батьків і родини. Вони готові віддати за когось своє життя. Після виступу військового капелана священники біля могили Героя стали співати Гімн України. Від побратимів воїна прогрімів військовий салют, славного сина України поховали на сільському кладовищі.

В 500-Х КВАРТИРАХ НЕ БУЛО ВОДИ

Проблема ■ На гарячу лінію газети «RIA Козятин» звернулися мешканці вулиці Грушевського, будинку 23. Вони повідомили, що в дворі їхнього будинку черговий прорив водної магістралі. Кран перекрили, і 500 квартир залишилися без води

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На місці події біля розлитої калюжі стояв лише місцевий активіст Петро Чорний. На запитання: що сталося, він відповів:

— Що сталося? Вже на нас і водну магістраль повісили. Ми коли створювали у 2017 році ОСББ, то брали на баланс будинок і прибудинкову територію. Тепер труби від будинку до центрального водопроводу виявляється теж наші, — обурюється пан Петро і додає: — ми стараємося, щоб у нашому дворі було все красиво. Я біля спортивного майданчика зробив алею з чорнобривцями, дорогу латаємо, чим можемо, але ж труби ми не можемо ремонтувати, у нас на це немає ні інструментів, ні матеріалів.

Коли ми говорили з паном Петром, то помітили велосипедиста, що вів свого двоколісного в руках і вдвлявся на дорогу, як йому пройти, щоб не вступити в калюжу. Переконавшись, що це марна справа, спробував проїхати водну перешкоду та, наїхавши на вкрити водою цеглину, зупинився, намочивши кросівки у брудній воді.

Хотіли поспілкуватися з головою ОСББ будинку Грушев-

ського, 23, але за словами Петра Чорного, він поїхав на трубу за слінки шукати.

— Добре, що криниця в дворі є, то поки води у кранах немає, люди користуються криницею.

— А скільки зараз людей через прорив труби залишилися без води? — запитали ми у активіста.

— У нашому будинку 316 квартир, у другому — 72, у третьому будинку, там 3 під'їзди, 108 квартир. Без води зараз жителі майже 500 квартир. З водою, маючи такого голову, як Олександр Курніков, ми якось розберемося, а от бойлерна, що руйнується на очах, то вже проблема. Якщо там не відремонтувати приміщення і не утеплити труби, зимою може статися біда. Бойлерну, коли та розвалилася, хочуть на нас повісити. Тож виходить труби наші, бойлерна наша, тоді за що у нас більше 47 гривень за куб води? — запитує пан Петро.

Поки ми говорили, до активіста підходили мешканці будинків і запитували:

— Петре, а коли ж буде у нас вода?

— Як коли? Коли Саша трубу привезе і пошкоджену частину замінимо, тоді й буде вода, — по-

Одну проблему усунули, виникла інша. В 20 см від накладеного хомута стався новий прорив води

яснює Петро Чорний.

Ми чекали не стали, домовились, коли відремонтують трубу, то дадуть нам знати.

За час, коли чекали дзвінка, з трубою водогону сталося багато подій.

Від будинку до водної артерії неполадки з пробіною труби усунули. Коли водопостачання до будинків відновили, стався прорив води на центральній трубі водогону, і при тому не один.

Коли минулої п'ятниці приїхали до кринички водогону,

біля неї була розкопана траншея, а саму водну артерію вже облягав один хомут. В сантиметрах 20 від нього з труби проривалася маленькою цівкою вода.

Один із комунальників, які вийшли на роботу у вихідний, підготував трубу для накладання на неї ще одного хомута. Обстукуючи нерівності, комунальник потрапив на слабе місце труби і був облитий фонтаном холодної води. Чоловік скоріше за професійною звичкою намагався закрити пробіною ногою, тільки вода

проривалася з такою силою, що воду знов довелося перекривати.

Ми дивилися на комунальників, облитих водою, дивилися на мешканців будинку, які біля своїх під'їздів терпляче чекали появи у кранах води. Усі розуміли, що водогін віджив своє і хотілося запитати у всіх, хто йшов на вибори під гаслом: «У нас немає часу чекати 5 років, щоб в кранах козятинців текла питна вода». Так де ж обіцяна вода із скважин по всіх селах і громади міста?

Переселенці з Донеччини поскаржилися меру Вінниці

На сайті Вінницької міської ради у розділ «Публічні звернення» переселенці з Донецької області, яких прихистила козятинчанка, поскаржилися меру Вінниці Сергію Моргунову. Пишуть, що з квітня цього року, жінці не було нараховано жодної належної суми за притулок переселенців. Просять поставитися із розумінням до цієї ситуації та посприяти у вирішенні питання, а саме — посприяти у негайному нарахуванні соціальних виплат.

Як йдеться у зверненні, родина переселенців з Донецької області тимчасово проживає у козятинчанки Галини Фед-

чишеної. Вони офіційно зареєстровані, як тимчасово переміщені особи.

«Людині, яка прихистила нашу сім'ю, належить щомісячна виплата за те, що вона нас взяла до себе проживати, — пишуть у зверненні. — Проте з квітня 2022, саме з цього часу ми в неї проживаємо, їй не було нараховано жодної належної суми за притулок переселенців. Щомісяця вона відвідує Управління соціального захисту населення у Козятині та їй кажуть: очікуйте, у вас дуже багато живе переселенців. Хоча насправді нас проживає шестеро. Жінка проявила милосердя та поста-

вилась із розумінням до нашої сім'ї, але державні органи Козятинської міської ради жодним чином не сприяють її добрим діям та не перераховують належні їй виплати».

Переселенці просять поставитися із розумінням до цієї ситуації та посприяти у вирішенні даного питання, а саме — посприяти у негайному нарахуванні соціальних виплат Галині Федчишиній. Як додають у зверненні, жінка отримує мінімальну пенсію, а ці самі соціальні виплати значно полегшили б її фінансові становище, хоча б задля оплати комунальних послуг.

Довідково

Громадяни, що прихистили у себе внутрішньо переміщених осіб, зможуть отримати грошову компенсацію. Власник житлового приміщення може внести відомості про житло, яке доступне для розміщення внутрішньо переміщених осіб, на веб-ресурсі «Прихисток». Допомогти власнику внести ці дані можуть фахівці ЦНАП у будь-якому з підрозділів,

за умови наявності у громадян електронної пошти.

Постановою передбачено надання компенсації лише за розміщення переселенців, які перемістилися після 24.02.2022 з областей, де проводяться бойові дії (відповідно до переліку, затвердженому КМУ). Сума компенсації визначається за такою формулою: кількість ВПО, які проживаються у житлі,

помножена на кількість днів та помножена на суму 14,77 грн. Наприклад, 1 особа проживає протягом 30 днів — $1 \cdot 30 \cdot 14,77 = 443,10$ грн. Якщо проживає сім'я з 3 осіб — $3 \cdot 30 \cdot 14,77 = 1329,30$ грн. Компенсація надається з дня розміщення переселенців у житлі, але не раніше дати включення таких осіб до бази ВПО (дати оформлення довідки).

Залужний нагородив жежелівчанина

Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний, особисто, нагородив мешканця Жежелева — Захисника України Сергія Радоловського.

Наш захисник Ігор Радоловський отримав нагрудний знак I ступеня «За вірність у вій-

ськовій службі».

«Щиро вітаємо! Нехай береже Бог наших Героїв Захисників. Все буде Україна. Слава Україні», — вітають земляка в групі у фейсбуці «Жежелівський сільський будинок культури».

ПЕРШИЙ ДЗВОНИК ПІД ЧАС ВІЙНИ. РЕ

Знову за парти ■ Стартував новий навчальний рік. Напередодні у Міністерстві освіти та науки зауважили, що в період російської агресії рішення про проведення Першого дзвоника кожен навчальний заклад ухвалює самостійно. Ми завітали на лінійку до Козятинського міжрегіонального вищого професійного училища залізничного транспорту та трьох ліцеїв. Розповідаємо, як пройшло свято Першого вересня

ОЛЕНА УДВУД,
ІРИНА ШЕВЧУК,
В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Четвер, 1 вересня. На годиннику 8.40. На подвір'ї Залізничного училища вишикувалися учні. Трохи менше, ніж за годину вони вже сядуть за парти. А поки на них чекає урочиста лінійка. Перед тим, як вона почалася, до присутніх звернувся директор закладу Андрій Стецюк. Він пояснив, до яких сховищ рухатися батькам та учням різних курсів у разі повітряної тривоги.

— У нас для всіх вистачає площі, скрізь подвійні перехресття, — сказав Стецюк. — Ми зробили все для того, щоб ви були захищені. Батьки, прошу вас, попередьте дітей, що треба ховатися в укриття. У наших сховищах є інтернет, там можна проводити уроки.

ВШАНУВАЛИ ЗАГИБЛИХ ВИПУСКНИКІВ

Рівно о 9.00 ведуча заходу Анна оголосила загальнонаціональну хвилину мовчання. По тому урочисту лінійку відкрив Гімн України.

— Наше училище здавна славиться своїми традиціями, які ми зберігаємо рік у рік, має свої святині, — сказала ведуча. — Серед них вже понад 20 років є прапор нашого училища. Право нести прапор училища та прапор України надається кращим учням училища.

Під звуки Козацького маршу винесли два стяги і встановили на флагштоки праворуч від імпровізованої сцени. Після цього до слова запросили директора Андрія Стецюка.

— Шановні діти, шановні

батьки, — звернувся до присутніх Стецюк. — Я не просто хочу вас привітати, я хочу вам подякувати. У такий важкий час ви вибрали наш навчальний заклад і я хочу сказати, що ви ніколи не пошкодуєте, що ви його обрали. До повномасштабної війни кожен третій на Південно-Західній залізниці — це був наш випускник. Багато наших дітей працюють у різних фірмах за кордоном. Цього року нашому училищу 144 роки, наступного року буде 145. Була революція, Громадянська війна, Друга світова і жодного дня училище не було закрито. Воно завжди працювало. І це завдяки нашим попереднім директорам, учителям та іншим працівникам, які зберегли училище до цих пір. І ми з вами не просто збережемо його. Я хочу, щоб ви отримали тут хорошу професію і заклали початок свого життя так, щоб у вас все було добре.

Директор училища коротко розповів цікаві факти про минуле навчального закладу і наостанок побажав здоров'я і всіх благ батькам та учням.

Серед випускників нашого училища — дванадцять Героїв, які загинули за Україну на війні. Це Денис Прилуцький, Богдан Ішук, Артем Лавровський, Василь Пирогов, Олег Ясінський, Ілля Антонюк, Артур Турляк, Олег Шарай, Віталій Михайловський, Віталій Печенюк, Артур Венжик та Віктор Чернюк. Наших полеглих захисників вшанували хвилиною мовчання. По тому поклали квіти до меморіальної дошки Євгену Шевчуку, випускнику училища, який 9 червня 2015 року загинув під час

Перше вересня 1-Б класу Ліцею № 1. Після завершення першого уроку-знайомства всі дружно вирушили на спільне фото біля пам'ятника Михайлу Грушевському

ліквідації пожежі на нафтобазі в Київській області.

— Треба вірити, що настане час, коли наше життя наповниться щастям, спокоєм, теплом, хлібом і квітами, сподіванням і радістю, працею і відпочинком, — сказала наостанок ведуча Анна. — Тим, що робить життя людське повноцінним. Щоб кожен з гордістю міг сказати: «Я — громадянин України». Для цього сьогодні потрібне головне: впевненість у Збройних силах України, свого народу і віра в їх успіх, у майбутнє України. Ласкаво просимо у наш навчальний заклад.

Після цих слів учні училища попрямували на свій перший у цьому навчальному році урок.

СПІВАЛИ ВСІ РАЗОМ

Свято знань завжди є святково-хвилюючим днем для школярів. Хтось завершує шкільне життя, а хтось стає на першу його стежину. Незважаючи на важкі часи для країни, задля перемоги наші діти повинні навчатись. І цього року, як би не було три-

можно, Перше вересня таки відбулося.

Перший урок, перша парта, перший зошит та перша книжка — все це нове для маленьких першокласників. Тож вкрай важливо, щоб все це діти відчували очно, мали змогу поспілкуватися з вчителькою та друзями по парті.

«Треба вірити, що настане час, коли наше життя наповниться спокоєм, теплом, хлібом, радістю, працею і відпочинком»

Ми побували на святі знань, яке влаштували для першокласників першого козятинського ліцею. Воно відбулося урочисто, патріотично, з короваєм, кульками та гарним настроєм. Правда, не у школі, як це буває зазвичай, а у гарних і затишних кабінетах Центру дитячо-юнацької творчості.

Батьки, спільно з першою вчителькою, зробили все можливе, щоб цей день запам'ятався дітям назавжди.

Веселе Лисеня, за допомогою якого школярі знайомились одне з одним та своєю вчителькою, стало чудовим другом та розрядило обстановку, дало у класі сміху та дитячого гомону. А запашний коровай прийшовся до смаку всім — і дорослим, і малим. Дуже зворушливим стало виконання маленьких першокласників патріотичних пісень «Ой у лузі» та Гімну України. Діти виявили бажання їх заспівати на загал класу. Маленьким патріотам підспівували всі!

Справжньою забавою для дітей став подарунок-сюрприз. Це яскраві кульки та бульбашки. Ну і наостанок гуртова фотосесія біля пам'ятника Михайлу Грушевському.

ЛІНІЙКУ ПОДІЛИЛИ НА ДВІ ЧАСТИНИ

Першокласники школи

Батьки для 1-Б класу Ліцею №1 замовили коровай. Смакували усі

Батьки вже стоять осторонь. Першокласники йдуть на свій перший урок

ПОРТАЖ ІЗ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ МІСТА

Незабутній цей день був і для одинадцятикласників. Адже для них це — останнє свято Першого дзвоника

№2 почали День знань в ранзі ліцеїстів. Тепер їхній навчальний заклад у приміщенні Центру дитячо-юнацької творчості називається ліцей. Їм з першого дня школа прищеплює любов до хліба. Перший урок у першокласників Ліцею №2 почався з розрізання короваю, яким смакували першачки. Першокласники розділилися на класи А і Б, а батьки ліцеїстів згадували себе в такому віці та уважно слухали вчителя.

Коли ми приїхали в НВК «Ліцей-школу», директор навчального закладу Олена Білянець сказала, що святкова лінійка вже пройшла.

— Але пройшла тільки перша частина, — додала Олена Білянець. — Ми, щоб не було великого скупчення дітей, розділили святковий захід Першого дзвоника на дві частини.

Чекати «серії №2» довелося не довго.

З кожною хвилиною поповнювалась колона 11-класників і першачків. Рівно о десятій

класний керівник наймолодших ліцеїстів, взявши дітей за руку, зробила з ними традиційне коло пошани. Коли першачки йшли біля одинадцятикласників, на обличчях майбутніх випускників були помітні ширі посмішки. В душі вони бажали маленьким школярикам, щоб вони були в класі дружними, добрими і допитливими та згадували себе такими ж.

Коли музика затихла, до присутніх звернулася директор ліцею Олена Білянець.

— Я всіх вас хочу привітати — батьків, вчителів, колег і самих дітей з Днем знань. Кожному першокласнику хочу побажати доброго здоров'я, гарних оцінок і особистих перемог із самого початку навчання. Наші випускники, ви останній рік у школі. Школа докладе всіх зусиль і надасть вам чудові можливості, щоб ви могли проявити себе в житті.

«МИ БАГАТО МАЛЮВАЛИ»

Останньою нашою зупинкою

була гімназія №9 (колишня школа-дитячий садок №9). Тільки туди, як і в навчально-виховний комплекс школу-ліцей, приїхали із запізненням. Першокласники в День знань завершили урок і отримали від вчителя домашнє завдання. З ким вдалося поспілкуватися, то це з першокласницею Софійкою Ромашкан. Їй перший день у школі дуже подобається.

— Сьогодні на уроці ми багато малювали і отримали домашнє завдання, — каже першокласниця.

— Софійко, а для тебе, як краще: шодня йти до школи чи навчатися біля комп'ютера?

— Мені подобається ходити до школи. У мене тут є багато друзів, тільки в школі нам сказали, що будемо трохи в школі навчитися і трохи онлайн.

У педагогічному колективі пояснили, що в школі тільки першокласникам зробили свято першого дзвоника, урочистостей, як у попередні роки, у школі не проводили.

1-А клас другого ліцею. Урок у дитлахів почався зі смакування короваю

Вчора були ще маленькі дітки. Сьогодні — учні 1-Б класу Ліцею № 2

Першокласниця школи № 9 Софійка Ромашкан. Дівчинка каже, що хоче ходити до школи, а не вчитися біля комп'ютера

В училищі хвилиною мовчання вшанували загиблих захисників. А до пам'ятної дошки Євгену Шевчуку, який сім років тому загинув під час ліквідації пожежі на нафтобазі в Київській області, поклали квіти

Після лінійки учні училища вирушили на урок. Першими на навчання покликали першокурсників

ПЕРЕДАВ ДО МУЗЕЮ МОНЕТИ, ЯКИМ МАЙЖЕ 2 ТИСЯЧІ РОКІВ

Старовинне ■ Нещодавно фонди Музею історії міста поповнилися цікавими експонатами. Олександр Кравченко подарував закладу монети, які знайшов поблизу Вернигородка, що на Козятинщині. Вони пролежали у землі майже два тисячоліття

ОЛЕНА УДВУД

Козятинчанин Олександр Кравченко має незвичне хобі. Чоловік колекціонує старовинні монети. Чим може здивувати нумізмата, подумайте ви. Але предмети до своєї колекції Олександр не купує на аукціонах, він знаходить їх самотужки. Захопився цією справою вісім років тому. Каже, захотілося покопати і з тих пір копає.

— Беру прилад, їду на поле і шукаю, — розповідає Олександр. — Спочатку дізнаюся, де було якесь давнє поселення, а потім туди їду копати. Я в основному шукаю по Римській імперії та Київській Русі. Римська імперія була скрізь навколо нас, а за Київською Руссю треба в Андрушівський район їхати (Житомирська область, — автор). Шоправда, останні два роки ніколи цим займатися — спочатку робота була, потім повномасштабна війна почалася.

Олександр каже, довкола сучасного Козятина було багато поселень Черняхівської культури. Вона існувала у 100–500 роках нашої ери. Для розрахунку представники цієї культури користувалися монетами Римської імперії. Тому у селах під Козятином час від часу можна знайти старовинні гроші, яким під дві тисячі років.

— Здебільшого вони срібні, — продовжує наш співрозмовник. — Є ще золоті ауриси, але я ще їх не знаходив поки.

Я шукав, щоб не збрехати, по 200 кілометрів в один бік і 200 кілометрів в інший бік. Як тільки дзвонять, що там виоралося поле, ми сідаємо в машину і їдемо. І нас не цікавить, скільки це кілометрів.

Олександр знаходив не лише монети. Йому траплялися старовинні кільця, персні, підвіски, хрестики доби Київської Русі. Предметами зі своєї колекції козятинчанин часто ділиться з Музеєм історії міста. Днями чоловік передав до фондів закладу старовинні монети, які знайшов

Олександр знаходив не лише монети. Йому траплялися старовинні кільця, персні, підвіски, хрестики доби Київської Русі

біля Вернигородка.

Срібна монета круглої форми має назву денарій. Це валюта Римської імперії. Різних номіналів, як наша гривня, вона не мала. Ще одна назва тієї монети, яку Олександр подарував музею — фаустинка, від імені імператриці Фаустини Старшої, дружини Антонія Пія. Саме на її честь випустили ці монети.

— Коли на престол заступав новий імператор, він штампував свої монети, — пояснює Олександр. — Бували такі імператори, які керували місяць, два чи три. Монети того періоду ціняться

Ці монети Олександр знайшов власноруч. Та, що круглої форми - римський денарій, продовгуваті мають назву «чешуйка»

дорожче, бо їх значно менше випускали.

Не буває двох денаріїв однакової форми. Вони усі різні. Причина в тому, що монети не виливали у форми, а штампували. Тому єдиного стандарту вони не мали.

— Просто вирізався зі срібла кружечок і зверху штампувався портрет імператора, — розповідає козятинчанин. — Тому вони бувають овалні, круглі. Ще були розрахункові злитки. Я знаходив по 6,5 грама.

Ще дві монети, якими поповнився фонд музею, мають назву чешуйки. Вони мають незвичну продовгувату форму, наче приплюснуті краплинки. Тому на перший погляд зовсім не виглядають як гроші.

— Рубався шматочок срібної проволочки, відтиска робили штампом і так виходила чешуйка, — каже Олександр. — Ними розраховувалися в часи Івана Грозного. За всю історію я знаходив тільки дві і обидві подарував музею.

Це вже не вперше Олександр Кравченко ділиться своїми знахідками із музеєм. У закладі вже оформили дві вітрини з давньоримськими монетами та монетами часів Речі Посполитої, фібулами-застібками у вигляді прикрас часів Римської імперії, оздобою до кінської збруї, гудзиками, каблучками, хрестиками, жіночими підвісками, пряслищем, скіфським тригранним наконечником до стріли та іншими артефактами. Усе це можна побачити, завітавши до музею.

На сесії у Самгородоцькій громаді обговорили питання створення стіни пам'яті полеглим Героям

Минулої середи, 31 серпня, відбулося пленарне засідання 29 сесії Самгородоцької сільської ради восьмого скликання.

Як йдеться на сторінці у фейсбуці «Самгородок Наш», перед початком роботи сесії сільський голова Сергій Лановик вручив Почесні грамоти Вінницької обласної ради Марку Кирилюку, керівнику ТОВ «Вікторія Грейндж», та Валерію Ліневичу, керівнику СВК «Вівсяницький», які є депутатами Самгородоцької сільської ради, за надану волонтерську допомогу та вагомий внесок для підтримки бійців та переселенців області.

На сесію винесли 11 питань. Зокрема, депутати розглянули питання про встановлення розміру плати за харчування дітей у дошкільних відділеннях за-

кладів загальної середньої освіти на 2022–2023 навчальний рік та встановлення розміру плати за харчування дітей у закладах освіти Самгородоцької сільської ради на 2022–2023 навчальний рік, та ряд земельних питань.

Голова комісії з питань земельних відносин, природокористування, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища — Валерій Ліневич порушив питання щодо використання фермерами та підприємцями важкого транспорту на гусеничному ходу новою дорогою Вівсяники-Самгородок, який за 139 статтею КУпАП України заборонений, оскільки несе непоправну шкоду асфальтовому покриттю. Депутатами було вирішено створити

колективне звернення (попередження) сільгосптоваровиробникам та іншим підприємцям про наслідки нехтування правилами дорожнього руху.

Також голова комісії з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва Лідія Павлюк порушила питання про створення в Самгородку стіни пам'яті полеглим Героям у російсько-українській війні. Оскільки на стіні пам'яті у м. Козятин тепер будуть вшановуватись лише жителі Козятинської громади. На що сільський голова Сергій Лановик повідомив, що уже ведеться обговорення про виділення місця для встановлення стіни пам'яті та шани.

НА БЛАГОДІЙНИЙ ВЕРНІСАЖ ПІДГОТУВАЛИ 36 РОБІТ

Надихаюче ■ Підготовка до вернісажу «Лаванда надихає – ЗСУ перемагає» завершилася. Майже два місяці мали наші митці на те, аби створити картини, які продадуть, щоб допомогти фінансово нашим воїнам. Серед робіт не лише живописні полотна. Розповідаємо про учасників і їх твори

ОЛЕНА УДВУД

Незабаром у нашому місті відбудеться лавандовий вернісаж. Його мета — зібрати кошти на тепловізор для наших воїнів із Козятинської територіальної громади, які виконують бойове завдання. За продаж картин планують виручити 30 тисяч гривень. На вернісажі представлять роботи 25 талановитих козятинчан. Серед учасників чимало дітей. Це і вихованці Дитячої школи мистецтв, і учениці професійних художників.

Першою до благодійного заходу долучилася Ангеліна, учениця 10 класу ліцею № 1 (колишня школа № 1). Тонкошам живопису дівчину навчала Інга Загайкевич у Дитячій школі мистецтв.

До вернісажу Ангеліна підготувала картину акрилом у техніці символізму. На ній силует дівчини з довгим густим волоссям і квіти. «Я не хочу, аби люди обмежували себе у фантазії, кожен побачить те, що захоче і кожен варіант буде правильним», — каже юна художниця про свою яскраву роботу.

Шестирічна Тетяна Марчук займається живописом у Центрі дитячої та юнацької творчості, її викладач — Таїсія Обушак. Хист до малювання дівчинці передав від матері Марини, яка у дитинстві також цікавилася живописом. Тетяна малює олівцями, фломастерами і фарбами. До вернісажу створила картину, на якій зображено букет лаванди, що стоїть у вазі на столі. На вазі напис «Peace». У перекладі з англійської це значить «мир».

Ще одна учасниця — десятирічна Юлія Вакар, учениця ліцею № 1. Дівчинка займається вокалом і опановує живопис у Дитячій школі мистецтв, а допомагає у цьому викладач Наталія Степанюк. Для благодійного вернісажу створила картину гуашшю, на якій зображено лавандове поле з хатою.

НАДИХНУЛИ СВОЇХ ВИХОВАНЦІВ

Серед учасників — професійні художники. Віктор Кльоц відомий своїми пейзажами рідної Козятинщини, портретами відомих

персоналій нашого краю і серією полотен, на яких зображені священники. Для вернісажу митець написав олійними фарбами картину, де зображено лавандове поле і старовинний дуб.

Співорганізаторка заходу, художниця і дизайнерка Тетяна Куліш працює у різних техніках, серед яких графіка, живопис і монументальний розпис. І хоча з-поміж усіх матеріалів обожає акварель, до вернісажу підготувала три роботи акрилом. На двох картинах лавандове поле. Одну з них художниця передасть у дар власниці поля, де митці черпали натхнення під час пленеру, що відбувся на початку липня. Третя картина символічна. У центрі композиції серце, навколо якого лавандові квіти і метелики.

Тетяна передала не лише власні роботи, а й малюнки двох своїх учениць — Ангеліни Артемчук і

Долучилася до вернісажу творча родина Слободянюків: батько Олександр написав вірш, доньки Олена з Ольгою — картини

Марії Гуменюк. Дівчатка шойно почали опановувати живопис і намалювали на папері лавандові букети під час одного із занять.

Професійна художниця Наталія Степанюк з творчої династії. Її батько також займався живописом. Майже два десятки років мисткиня працює викладачем у Дитячій школі мистецтв. До вернісажу Наталія написала картину, на якій вздовж лавандового поля простягається смугою пшениця, а ще передала шість робіт своїх талановитих учнів.

ТВОРЧА СІМ'Я

Долучилася до вернісажу сім'я Слободянюків. Олену Слободянюк козятинчани знають як талановиту рукодільницю, яка виготовляє паперово-каркасні ляльки. Звичайні серветки вона перетворює на витончені інтер'єрні ляльки, серед яких не лише фантазійні, а й ті, які

Серед робіт, які представлять на вернісажі — не лише картини. Тут є серія фотографій, надрукованих на полотні, а також вірш-освідчення у коханні

Картини митці створили у різних техніках. Це акрил, гуаш, олія, акварель і навіть кава

мають реальних прототипів. Окрім рукоділля Олена пише вірші і захоплюється живописом. До вернісажу підготувала дві картини, на яких зображені лавандовий кущ і букет запашної лаванди.

Сестра Олени Ольга Слободянюк — художниця і дизайнер, створює інтер'єрні картини. Підготувала роботу під назвою «Мрійливість». У центрі композиції жіночий образ. У картині переважають золоті та лавандові тони.

Батько Ольги та Олени, Олександр Слободянюк пише з юності вірші. Його твори увійшли до багатьох збірок. Спеціально до вернісажу Олександр написав поезію «Лавандове кохання». Чуттєвий твір-зізнання у любові, який торкає до глибини душі. Донечки Ольга та Олена допомогли його оформити у стилі старовинного листа.

НЕ ЛАВАНДОЮ ЄДИНОЮ

Долучилися до вернісажу і художники-аматори. Серед них Наталія Юхимець. Вона пише вірші, полюбляє вишивати, а останні кілька років захопилася живописом. Передала три свої роботи, на яких зображений натюрморт

в теплих осінніх тонах, наш краєвіль-вокзал, що сяє, оповитий вечірніми вогнями, та пейзаж, на якому лавандове поле.

Ірину Ларіонову знайомі називають котятим Пікассо, тому що мисткиня у своїх роботах зображає муркотиків. До лавандового вернісажу талановита козятинчанка також створила роботи, на яких зображені пухнастики — «Рудик в лаванді», який став першою в житті картиною, написаною акрилом, «Король лавандових мишей» і дві патріотичні роботи котики-патріотики, на яких муркотуні зображені в образах ЗСУ.

Лікарка Тетяна Зоря у вільний від роботи час пише картини. Малювати почала ще в дитинстві, у дорослому віці почала розвивати свій талант. Для вернісажу створила три картини. На одній із них дві бджоли, що літають біля куща лаванди. На другому полотні — дівчина, яка крокує лавандовим полем. На третій картині — пара закоханих, що споглядає лавандове поле.

КАРТИНА-ОБЕРІГ

Фітнес-тренер, тренер з черлідінгу і художниця Наталія

Салинко — авторка багатьох муралів у Козятині. Одна з її робіт — Тарас Шевченко, який прикрашає стіну Міського будинку культури, де мисткиня веде творчий гурток. У своїх малюнках використовує національну символіку і краєвиди рідного краю. Для вернісажу створила інтер'єрну картину, на якій зображена лаванда.

Наукова співробітниця Музею історії міста Наталія Баштова — талановита майстриня, яка працює у різних техніках. Вона декорує вироби за допомогою декупажу, створює прикраси з бісеру, пише інтер'єрні картини і мотает ляльки-мотанки, чимало з яких подарувала нашим захисникам, які на фронті. Образ традиційного українського оберегу втілила і в картині, яку створила для вернісажу. У центрі полотна «Берегиня лавандових мрій» — лялька-мотанка, яку оточують запашні квіти.

Долучилися до вернісажу не лише художники, а й фотографи. Учень ліцею № 2 (колишня школа № 2) Кирил Сабадаш створив серію з трьох світлин, які показують, як природа веде до духовного зцілення.

СКІЛЬКИ КОШТУЮТЬ ЗАКРУТКИ?

Готуємося до зими ■ У козятинчан сезон закруток пішов по другому колу. У серпні сезонні закрутки через високі ціни були мало не на вагу золота, а після серпневих дощів щедро пішла в ріст городина: помідори, кабачки, баклажани, морква, буряк, капуста. То у скільки господиням обходяться заготовки на зиму із сезонних овочів?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ще на початку цьогорічного овочево-фруктового сезону спеціалісти з моніторингу цін прогнозували, що ціни на овочі і фрукти стрімко підуть догори. А вже через війну з південних областей України врожай не везуть.

Господині кажуть: заготовлю на зиму все одно потрібно робити. Ми ж не знаємо, з якими цінами нас зустріне зима. І наводять в приклад цибулю. В минулі роки на осінь цибуля завжди дешевшала. Цього сезону вона вже довго стоїть на відмітці 30 гривень за кілограм і не думає падати в ціні. Що може подешевшати, то це червоний буряк, морква і капуста.

Зараз пора закривати помідори, чи робити салати з помідорів, перцю, баклажанів.

За словами козятинчанки Галини, засолити чи замаринувати на зиму можна практично будь-який фрукт чи овоч. Вона не вичитує рецепти, а вмикає свою фантазію. Іноді поєднує, здавалося б, не поєднані речі, а в результаті у неї виходить смакота в банці.

— Поки овочі є на городах у людей, потрібно робити закрутки, — каже пані Галина.

— А скільки може стояти у льоху така закрутка? — поцікавився.

— Насамперед це залежить від того, як приготувати банку. Я в банку закладаю овочі і інгредієнти до них та 15 хвилин кип'ячу у воді, а вже потім овочі заливаю кип'ятком і банку закатую кришкою. Як правило, заготовки на зиму з'їдаються протягом першого сезону. Далі потрібно слідкувати. Якщо корозією вкрилася кришка, мутним став розсіл чи надулася кришка — така продукція вже непридатна до вживання. Якщо ви все правильно зробили, то закрутки можуть стояти не один рік.

З початком осені до консервації овочів приступає пані Наталія.

— Я кожного року ягуду заморожую в червні, огірки закриваю в липні, з овочів роблю заготовлю на зиму з третьої декади серпня, — розповідає господиня з Флоріанівки. — Тоді овочі найдешевші через те, що в основному сезон закруток завершився і населення приватного сектору свою

Сезон закруток на зиму саме в розпалі, тому що подешевшали овочі

продукцію виносить на ринок.

— Так ви ж сама представниця приватного сектору. За логікою ви повинні з села перець і помідори везти на ринок, а ви овочі купуєте в місті і везете в село. Чому так?

— У мене вдома є і перець, і помідори, тільки їх мало для потреб нашої сім'ї і я овочі докуповую.

— Розкажіть, у скільки може обійтися трилітрова банка помідорів?

— Помідори я купила по 15 гривень за кілограм. Це — 30 гривень плюс пів чарки солі, чарка цукру та оцту, цибуля, 5 зубчиків часнику, кріп, 5 горошин перцю чорного, 2-3 лаврових листки. Якщо все це купити,

то ще гривень 10 плюс, кришка на банку 3,50-3,65 як кому пощастить. Саму банку я не рахую, вона повертається вам на наступний сезон. Тож трилітрова банка помідорів на зиму обходиться 45 гривень, — підрахувала нам пані Наталія.

Виходить, якщо продукція вся своя, то треба рахувати тільки цукор, сіль, оцет і кришку. Наталії з Флоріанівки ми щиро подякували і пішли ще шукати у господинь рецепти консервації.

Пані Ілона розповіла, як вона робить борщову заправу. Каже морквинку, помідор, цибулинку, перчинку, бурячок порізати соломкою. Сіль за смаком і борщова приправа готова, залишилось тільки зварити. Така борщова за-

правка може бути салатом.

— Пані Ілона, а скільки може коштувати така борщова заправка?

— Морква, цибуля, перець болгарський — по 30, буряк і помідор в середньому — 20 гривень за кілограм. Такого набору вистачить на півлітра салату. Рахуйте самі, — з посмішкою Ілона звертається до нас.

Наостанок ми пройшли по ринку і зафіксували ціни на овочі. Отже, у вівторок, 6 вересня, помідори коштували від 15 до 40 гривень за кілограм, кабачки 15-20, баклажани — 40, болгарський перець — 45-50, капуста — 16-18, перець гіркий — 200, цибуля — 25-33, часник — 94-106 гривень за кілограм.

У Вінниці відбулося велике футбольне свято, але без нас

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У суботу, 3 вересня, на стадіоні Вінницького палацу дітей та юнацтва відбувся фінал Кубка Вінницької області з футболу серед аматорів. Зустрічалися фіналіст минулорічного кубка ФК «Факел» (Липовець) та дебютант ігор за кубковий трофей «Яско» (Шаргород).

Цей фінал цікавий тим, що минулого року 5 червня, в день нагородження володаря Кубка Вінницької області Козятинського «Моноліта», міський голова Шаргорода взяв на себе зобов'язання відродити в місті футбол.

— Я радий, що організатори вибрали для проведення фіналу Кубка області місто Шаргород — славетне місто, яке має давні футбольні традиції. Останнім часом футбол у нас трохи занехали, але я побачив цей футбол і ставлю завдання для себе, для шаргородців: ми маємо відродити у Шаргороді гру номер один, — сказав тоді міський голова Шаргорода.

Мер сказав — мер зробив. Ми примудрилися вбити футбол рівня лідера обласної першості. А в Шаргороді футбол відродили і тепер він на провідних ролях

не тільки у нашій області. Але повернемося до гри.

Обидва фіналісти виступали в своїй традиційній формі. Липовчани вийшли на поле в комбінованій синьо-чорній. Футболісти «Яско» грали в жовтих футболках і трусах. Слід відзначити, що обидві команди мають у своїх складах добре відомих гравців, які ще недавно виступали за команди майстрів.

Майже половину першого тайму гра проходили між карними майданчиками суперників. Тільки на 21-ій хвилині майстер стандартних положень шаргородців Тимофій Брижчук, прориваючись правим флангом, зробив націлену передачу на Владислава Степанюка. Нападник «Яско» виграв єдиноборство з захисника «Факела» і головою послав м'яч у ворота. В першому таймі було ще кілька небезпечних епізодів біля воріт обох команд. В одних випадках вдало зіграли стражі воріт, в інших епізодах у завершальних ударах бракувало точності, або гравця атакуючої команди зупиняв свисток арбітра через положення поза грою. Тож при рахунку 1:0 завершилась перша половина зустрічі.

У другому таймі малюнок гри

не змінився. Гравці обох команд шукали щастя біля чужих воріт. На 50-ій хвилині матчу липовчанам вдається швидка атака правим флангом. Навіс у карний майданчик, захисник жовтих перший на м'ячі та промажується. М'яч потрапляє до ніким не прикритого гравця «Факела» і він ударом на точність робить рахунок 1:1.

Рівновага в рахунку була недовгою. На 52-ій хвилині «Яско» знов виходить вперед. Це капітан команди липовчан Сергій Чигура, відбиваючи м'яч у поле, зрізав його у власні ворота. І все ж зусиллями Максима Фурмана «Факелу» знов вдається зрівняти рахунок. Фінальний свисток про завершення основного часу зафіксував рахунок 2:2.

Не змінився результат і після двох проведених овертаймів.

У післяматчевій лотереї удача посміхнулася гравцям «Яско». Їхній голкіпер Іван Карабін відбив 2 одинадцятиметрових. Тож по пенальті 4:1 на користь «Яско».

Приз кращих гравців отримали герой матчу воротар «Яско» Іван Карабін та Денис Король у складі «Факела». Денис відомий козятинським любителям футболу по виступах за Погребищенську «Рось».

«Леви» не програли жодної гри

У неділю, 4 вересня, на стадіоні СК «Бердичів» (с. Романівка) пройшов шостий футбольний турнір «Юні таланти». У турнірі взяли участь шість команд дітей 2015 року народження.

Як повідомляє Козятинська міська ТГ, Козятин був представлений трьома командами: ДЮФК «Леви», ФК «Локомотив-1» та ФК «Локомотив-2».

Також у турнірі взяли участь команди СК «Бердичів», «Бульвар», Житомир, «Fireball», Житомир. Ігри проходили одночасно на двох майданчиках.

Загалом зіграли 15 матчів, в яких виявили переможців та

призерів турніру.

■ Переможцем турніру стала команда «Леви», Козятин. Не програли жодної гри.

■ На другому місці «Бульвар», Житомир.

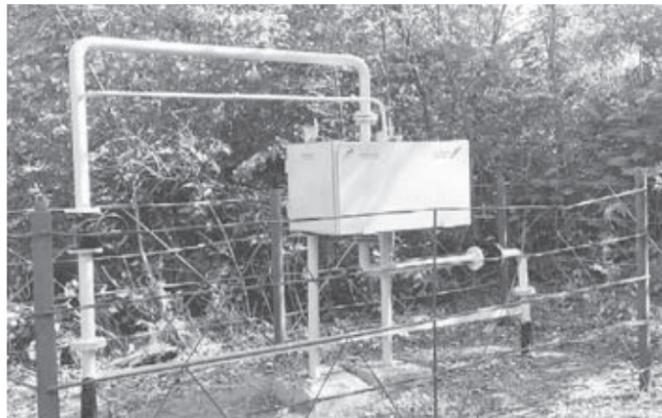
■ Бронзовими призерами стала команда «Локомотив-1», Козятин.

■ Четверте місце виборили господарі — СК «Бердичів».

■ П'яте місце за Fireball, Житомир.

■ Закрили турніру таблицю «Локомотив-2» Козятин.

«Всі діти були нагороджені медалями, команди-призери кубками, кращі гравці команд подарунками», — йдеться у повідомленні.

На початку літа ми вже фотографували газорозподільчу станцію. Ліворуч — якою вона була тоді. Праворуч — якою стала тепер. Її почистили від іржі і пофарбували у жовтий колір

Комунальна служба зі збору сміття працює, як годинник. Сміття вивозять вчасно

ДЕРЕВОПАД, РЕМОНТ ДОРІГ ТА СМІТНИК БІЛЯ АЛЕЇ СЛАВИ

Козятин у фото ■ Періодично ми об'їжджаємо околиці нашої громади в пошуках цікавих фото. Цього разу під приціл наших камер потрапили газорозподільна станція в Титусівці, квітолюб із вулиці Героїв Майдану та купи хмизу біля Водокачки

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Перше фото ми зробили на дорозі село Козятин — Іванківці. Від старості впала аварійна тополя та накрила собою менші за розміром дерева. Невеликий ясен частково перекрив дорогу неподалік від перехрестя виїзду з Козятинна. Що підходило на дрова — забрали, що було порохлявим чи тонким — залишилось, а верхівка молодого ясена лежала на проїжджій частині дороги.

Коли були в Титусівці, помітили, що газовики привели мережу розподілу газу у порядок. Заслінки газової магістралі очистили від корозії, а труби пофарбували жовтою фарбою.

На вулиці Героїв Майдану приємна і не зовсім приємна подія. Вулицю Героїв Майдану почали ремонтувати. Ніби гарна новина.

Але роблять це самі мешканці вулиці. Купують цемент, і закладають в ями на дорозі, підказуючи владі, що вулицю Героїв Майдану вже пора ремонтувати.

Коли вже зайшла мова про ремонт доріг, то згадаймо про ремонт дороги на Залізничне і частину вулиці Грушевського. Ми маємо на увазі частину вулиці з твердим покриттям. Від перехрестя з вулицею Шмідта до кафе «Затишок» вже котрий рік ремонтом на цій ділянці дороги займаються самі мешканці вулиці.

На тій же вулиці помітили жінку, що поралася в квітнику. Це як треба любити квіти, щоб з 5-го поверху приносити для поливу близько 50 літрів води.

Ми вже не раз повідомляли, що на міському кладовищі близько від дороги Алея слави наших славних захисників. Працівники

Краса біля будинку. Це як треба любити квіти, що кожного дня з 5-го поверху носити воду, щоб їх полити

цивільного благоутра не викидати непотріб на колишнє місце збору сміття. Коли б ми не приходили на Алею слави, там завжди хтось є з рідних чи друзів Героїв. Працівники кладовища нас попросили ще раз нагадати нашим землякам, щоб вони не викидали сміття біля Алеї слави.

На зупинці громадського транспорту вулиці Сковороди сміттевий бак на самій зупинці. В день нашої прогулянки зі сміттевого

бака несло чимось неприємним. Тож виходи два: чи сміттевий бак із зупинки далі перенести, чи частіше сміття забирати.

Загалом із вивозом сміття в громаді ніби добре, принаймні сміттевоз регулярно забирає сміття зі сміттевих баків.

Мешканці вулиці Грушевського занепокоєні станом своєї бойлерної. З двору через дірки в стінах видніються труби водної магістралі. В мороз без теплоізоля-

ції вони можуть вийти з ладу, а будинки залишитись без води

Біля клубного ставка спостерігали за лебедями. Ще місяць тому вони при появі людей направлялися до берега. Цього разу вони від людей віддалилися. Не будемо думати, що царських пернатих хтось спробував зловити. Хочеться вірити, що в нашій громаді немає таких і лебеді пливли до іншого берега з якоїсь іншої причини

На під'їзді до Козятинна, у жінки, що евакуйовувалася, почалися пологи

Пасажирка поїзда № 233/85 «Покровськ-Дніпро-Львів» почала народжувати просто у вагоні. Пізніше стало відомо, що жінка, яка їхала евакуаційним поїздом з Донеччини, народила сина.

Про інцидент повідомили у пресслужбі «Укрзалізниці».

Пасажирка поїзда № 233/85 «Покровськ-Дніпро-Львів» почала народжувати просто у вагоні. Їй надали необхідну допомогу та госпіталізували.

«На під'їзді до станції Козятин провідниця Анастасія звернула увагу на те, що у вагітної 22-річної пасажирки з Донбасу почали відходити води, а начальниця поїзної бригади Лариса зв'язалася з черговим по станції Козятин та замовила швидку», — йдеться в повідомленні.

За повідомленням, у пасажирки народився хлопчик.

«Вже отримали звістку з Вінниччини, що в Україні стало на одного маленького, але сильного захисника більше», — зазначили в «Укрзалізниці».

Приймає логопед

З вересня 2022 року відновлює свою діяльність логопедичний пункт управління освіти та спорту Козятинської міської ради Вінницької області.

З метою попередження та подолання мовленнєвих порушень у дітей дошкільного та молодшого шкільного віку на консультацію запрошуються мешканці Козятинської ТГ та тимчасово переміщені особи.

«Чекаємо на вас у приміщенні Центру дитячої та юнацької творчості (кабінет 29), попередній запис за номером: 0630204696, Юхимчук Олена Юрївна — вчитель-логопед», — йдеться у повідомленні управління освіти.

Додають, що навіть незначні порушення у розвитку мовлення дитини можуть призвести до труднощів у навчанні, особливо в засвоєнні процесів читання та письма.

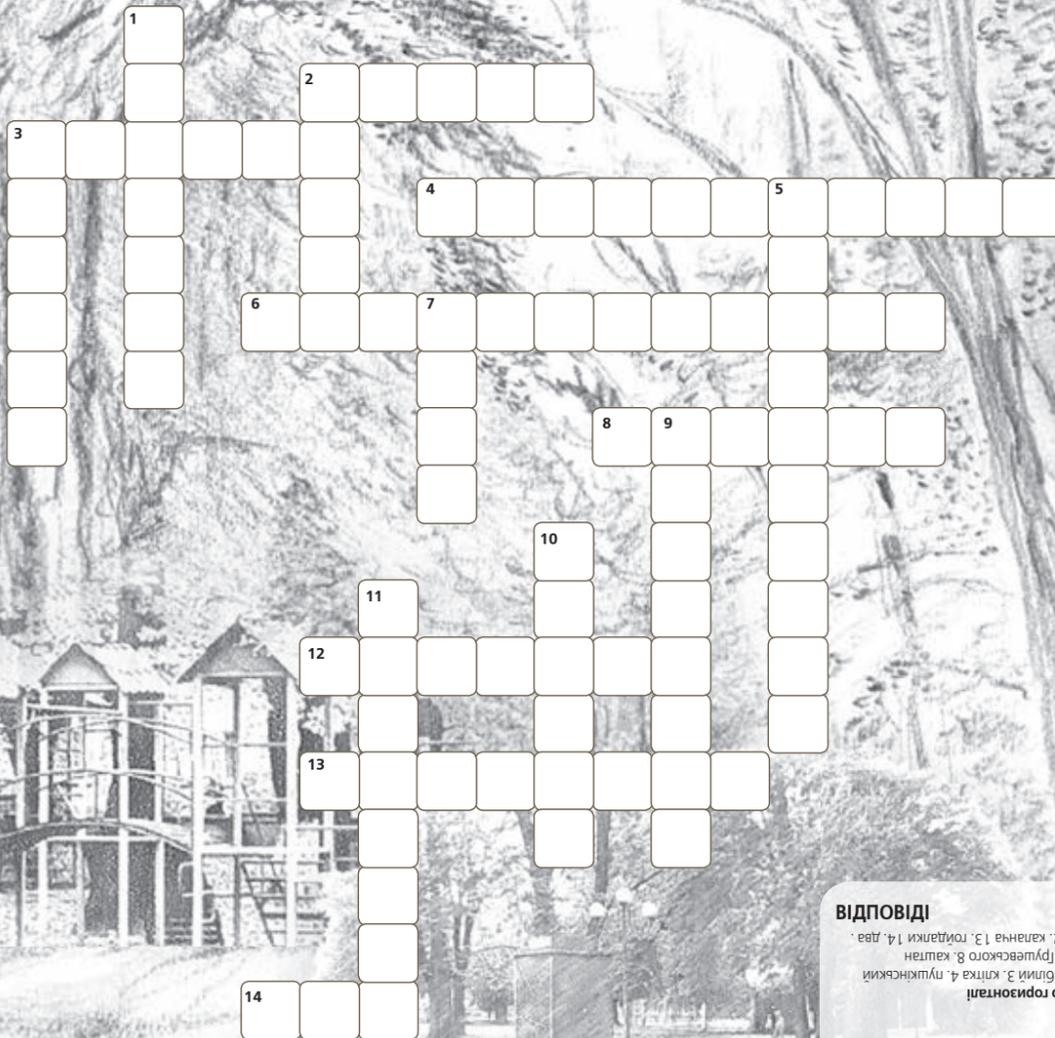
Кросворд: Козятинський парк

По вертикалі

- Ця вічнозелена рослина росте вздовж алей у сквері
- Що було на місці парку сто років тому?
- Що хотіли збудувати в парку на початку минулого століття?
- Який майданчик встановили у парку восени минулого року?
- У цю гру колись можна було пограти в парку, для цього стояли спеціальні столики
- Колись на тому місці був фонтан, а що там сьогодні?
- Що встановили у парку в 2008 році і мали запустити, але до цього часу воно так і не запрацювало?
- Біля старого дитячого майданчика є невелика гірка. Вона у формі ...

По горизонталі

- Колір клумб у формі ваз, які стоять біля центрального входу в парк
- Місце у парку, де влітку проводили дискотеки
- Офіційна його назва Міський сквер, а в народі його досі називають ... парк
- По периметру парку проходять вулиці Пилипа Орлика, Склярова і ...
- У парку багато дерев, а найпоширеніше ...
- Колись у парку на місці клітки була пожежна ...
- У парку їх вісім: половина на старому дитячому майданчику, половина – на новому
- У сквері стоять декомунізовані пам'ятники в формі каменів. Скільки їх?

ВІДПОВІДІ

- По вертикалі**
1. вилець 2. базар 3. костел
4. майданчик 5. паркан
6. спортмайданчик 7. ігровий
8. паркан 9. атракціон
10. фонтан 11. паркан
12. клумба 13. паркан
14. гірка
- По горизонталі**
1. ільк 2. парк
3. клумба 4. паркан
5. паркан 6. клумба
7. паркан 8. клумба
9. паркан 10. паркан
11. паркан 12. паркан
13. паркан 14. паркан

РЕКЛАМА

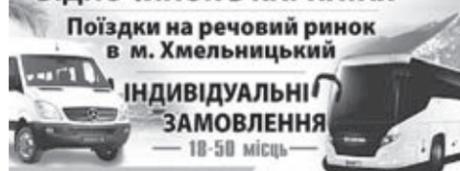
Будівельні роботи

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

ПАСАЖИРСЬКІ
ПЕРЕВЕЗЕННЯ

ВІДПОЧИНОК В КАРПАТАХ

Поїздки на речовий ринок в м. Хмельницький
ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАМОВЛЕННЯ
— 18-50 місць —
(067) 260 03 37 (093) 260 03 37

КУПЛЮ ВАШ АВТОМОБІЛЬ!

Будь-який стан!
Дорогі • дешеві • після ДТП • на ходу
ЛЕГКОВІ • ГРУЗОВІ та інші.

Дзвоніть, завжди домовимось!
067-231-33-45 • 073-473-53-14

РемПобут Техніка

Ремонтуюмо та обслуговуємо

- Холодильники
- Пральні машини
- та ін. побутову техніку

097-12-31-915, 097-12-31-918, 093-600-28-28
Підвальне приміщення суду

ДОСТАВКА

ПІСОК, ПІДСИПКА
ЧОРНОЗЕМ, ВІДСІВ, ДЕФІКАТ
КАМІНЬ, ГЛИНА, ЩЕБІНЬ
(096) 736-67-87

РЕСТАВРАЦЯ
ПОДУШОК

• Заміна напирника
• Чистка та дезінфекція пір'я
• Можливість заміни розміру подушки
• Вїзд на замовника
м. Козятин
093-355-89-83

ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ
Виконання всіх видів земельних робіт.
Розрахунок готівковий та безготівковий.
м. Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

КРИНИЦІ КОПАЄМО

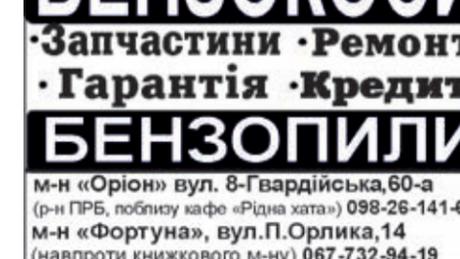

Чистим докопуємо
Копаямо вигрібні ями, каналізацію, траншеї.
097-968-28-96
098-903-12-59

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКІД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ
063-280-25-46, 067-476-53-44

БЕНЗОКОСИ

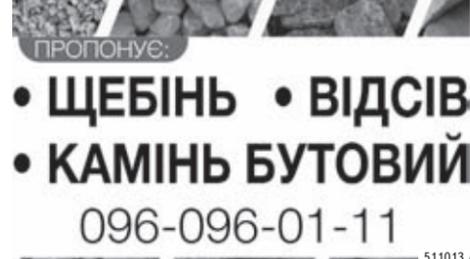

• Запчастини • Ремонт
• Гарантія • Кредит
БЕНЗОПИЛИ
м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

ЩОТИЖНЯ ПРИЙМАЄ
ЛІКАР З ВІННИЦІ

Ю-МЕД вул. Винниченка 4/3
www.u-med.com.ua
ВСІ ВИДИ УЗД ТА АНАЛІЗІВ
КОНСУЛЬТАЦІЇ
ПО ГІНЕКОЛОГІЇ
Тільки за попереднім записом за телефонами:
(098) 708-55-20
(073) 708-55-20
САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ЖЕЖЕЛІВСЬКИЙ КАР'ЄР

ПРОПОНУЄ:
• ЩЕБІНЬ • ВІДСІВ
• КАМІНЬ БУТОВИЙ
096-096-01-11

Вітаємо з 75-річним Ювілеєм дорогу, люблячу дружину, маму, бабусю, прабабусю

Бондарук Світлану Дмитрівну

с. Блажіївка

Мамусю рідненька, найкраща, єдина,
Щоб ти не хилилась ніколи в журбі,
І сонце, і зорі, і даль журавлину
Ми, рідна матусю, даруєм тобі.
І в осінь, і взимку, весною
і влітку,
Щоб щастя й здоров'я
у тебе було.
Уклін тобі, мила матусю
лебідко,
За щирість,
за ніжність,
за ласку і тепло.
З повагою: чоловік, діти, онуки.

«Син» різними мовами:

- 🇺🇦: син
- 🇬🇧: son
- 🇵🇱: syn
- 🇷🇺: сын
- 🇮🇹: лада

АНЕКДОТИ

— Скільки твоя мама повинна заплатити за 2 кілограми яблук, якщо 1 кг коштує 10 гривень?
— Не можу сказати, учителю, моя мама завжди торгується.

Син каже матері:
— Я більше в школу не піду.
— Чому?
— Та ну її, цю школу. Знову будуть бити підручником по голові, почнуть з рогатки цілитися, а потім ще підніжку поставлять. Не піду.
— Ні, синку, ти повинен йти в школу, — каже мати. — По-перше, ти вже дорослий, сорок років виповнилося, а по-друге, ти ж директор школи.

Моя сусідка молодець... 20 хвилин матюкалася з чоловіком і жодного разу не повторювалась...
Виявляється, вчителькою працює...

Дивна закономірність. Вчителька літератури завжди викликала батька Сергія до школи не після поганих оцінок, а перед хорошими.

— Тату, а ти закохувався у вчительку

в школі?
— Звичайно.
— І чим у вас все закінчилось?
— Твоя мама про це знала і перевела тебе в іншу школу!

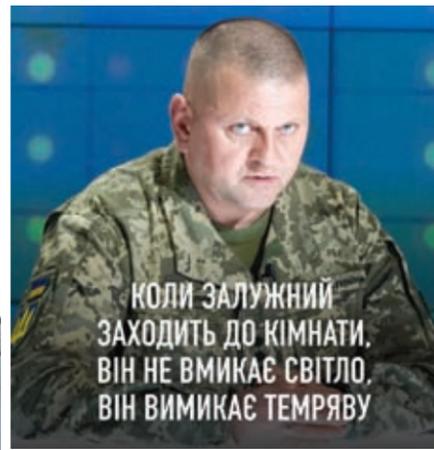
— Чому в тебе у диктанті такі самі помилки, як у твого сусіда?
— Так у нас одна вчителька...

Вчителька запитує:
— Миколко, а що таке відповідальність?
— У мене на штанах один гудзик.
— До чого тут гудзик?
— Так ось на ньому і лежить вся відповідальність!

Про себе: матюкаюсь, кричу, виношу мозок, влаштовую скандали, істерики, сцени ревнощів... Коротше, нормальна, любляча жінка

— Скажи, чому ти не заміжня?
— Та фіг його знає! Пощастило, напевно...

Якщо вам принесли каву в ліжку, то пийте мовчки...
І не треба цих дурних запитань, хто ви і як потрапили до моєї квартири?

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

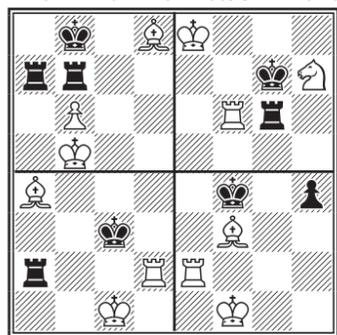
	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 8.09	+22 +7	+20 +7	+23 +7
П'ЯТНИЦЯ 9.09	+17 +8	+18 +10	+15 +11
СУБОТА 10.09	+20 +11	+16 +12	+16 +12
НЕДІЛЯ 11.09	+18 +14	+18 +12	+16 +12
ПОНЕДІЛОК 12.09	+20 +11	+16 +11	+11 +9
ВІВТОРОК 13.09	+22 +12	+17 +9	+22 +8
СЕРЕДА 14.09	+14 +11	+17 +9	+25 +16

Відгадай!

Випуск №32

У шаховій композиції можливі задачі-близнюки. В таких задачах переставляється якась фігура на інше шахове поле і розв'язок задачі змінюється. Сьогодні на шаховій діаграмі є дві задачі-близнюки.

Задача №65-68 (для школярів)
М. Пархоменко (Вінниця) (друкується вперше)

№2 2.1.1.1

Перевірте розв'язок:

Газета «RIA-Козятин» №35 від 1 вересня 2022 року.

Задача №61

I. 1. Кс7! бс7: 2. Кра8 с8Фх;
II. 1. Крс8! ба7: 2. Крд8 а7:б8Фх.

Задача №62

I. 1. Кf4! Тg5 2. Ке6 Тf5х;
II. 1. Крf7! Те8 2. Cf6 Сg7х.

Задача №63

I. 1. Ке3(Кb2?)! Тb4 2. Кd3 Тс4х;
II. 1. Крс2! Т:д1 2. Сс3 Сb3х.

Задача №64

I. 1. Кpg2! Тg4+ 2. Крh1 Кf2х;
II. 1. Cf4! Крf1 2. Сg3 Кg5х.

М. Пархоменко

ГОРОСКОП

ОВЕН

Не варто розпочинати зараз побудову глобальних планів, краще зупинитися на невеликих, але швидко реалізованих.

ТЕЛЕЦЬ

Вірте у себе. Якщо не ви, то хто тоді? Вам знадобляться зосередженість та рішучість. Неофіційні зустрічі у суботу відкриють нові можливості.

БЛИЗНЮКИ

Зосередьтеся на новій цікавій ідеї або проєкті, і ви зможете отримати задоволення від роботи та швидко досягти намічених цілей. Суботній відпочинок у приємному оточенні дозволить набути душевної рівноваги.

РАК

Подумайте про плани на майбутнє. На роботі все буде благополучно, навіть ймовірне підвищення по службі чи премія. В особистому житті не завадить різноманітність.

ЛЕВ

Справи на роботі складуться якнайкраще. Приділіть дітям увагу, адже їм потрібно знову звикати до школи. Відвідування клубів, виставок та кіно вас підбадьорить і надовго запам'ятається.

ДІВА

Не те щоб удача від вас відвернулася, просто тепер її посмішок доведеться домагатися працюю. На початку тижня не робіть поспішних висновків, особливо на основі пліток. У суботу вам доведеться займатися господарськими покупками чи прибиранням.

ТЕРЕЗИ

Цей тиждень буде дуже сприятливим періодом для вирішення наболілих питань та занедбаних проблем. Прислухайтеся до голосу інтуїції, і ви зрозумієте, як потрібно діяти в тій чи іншій ситуації.

СКОРПІОН

Цього тижня ви відчуете смак до відпочинку та розваг. Влаштуйте побачення або романтичну подорож. У середині тижня, долаючи тиск обставин, ви досягнете змін і успіхів відразу за декількома напрямками.

СТРИЛЕЦЬ

На початку тижня вам не просто буде налаштуватися на робочий лад, проте це необхідно. П'ятниця виявиться одним із найчудовіших днів тижня. Вона таїть у собі багато приємних сюрпризів, виконання заповітних бажань та дитячих захватів.

КОЗЕРІГ

У першій половині тижня ви можете захопитися необдуманими вчинками. Постарайтеся все ж таки уникнути ризику, він не виправдає ваших душевних і матеріальних витрат. Середина тижня обіцяє принести зміни як у вашому настрої, так і в становищі.

ВОДОЛІЙ

Бажано не перенапружуватися, а надати можливість подіям йти своєю чергою. На початку тижня краще не бути відвертим ні з ким, навіть близькі навряд чи зможуть вас зрозуміти. У четвер будуть вдалим діловою поїздки та відраження.

РИБИ

Тиждень принесе знайомства із цікавими людьми. Роботи накопичилося дуже багато, тому з відпочинком доведеться трохи зачекати. Будьте уважні до сімейних проблем. Тримайте всі справи під контролем, тоді ситуація вирішиться на вашу користь.